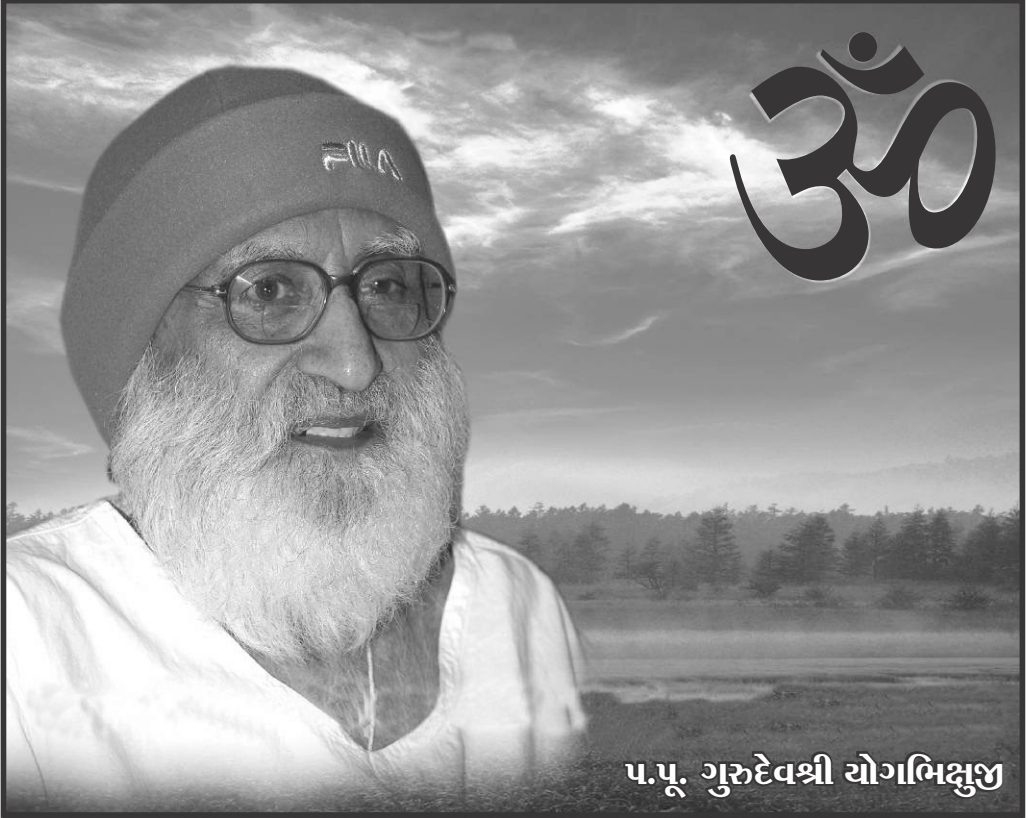

ॐ

॥ तस्य वाचकः प्रणवः ॥

रुतम्भरा

आत्मनो हिताय जगतः सुभाय

प.पू. गुरुदेवश्री योगभिक्षुज

वर्ष - ३१ (अप्रैल, मे, जून)

VOL - XXXI 2015-16

ISSUE-IV

मानदतंत्री : नैषध व्यास

संकलन : डॉ. स. स. भिक्षु

‘योग’ भिक्षा लावीओ, ‘भिक्षु’ जनी गुरुडार;
मुमुक्षु जरुट पामशे, सौनो मुजमां भाग.

મહાવીર જયંતી કેવી રીતે ઊજવીશું ?

પ.પૂ. ગુરુદેવ શ્રી યોગભિક્ષુજી રચિત 'પ્રેરણાસિંધુ' પુસ્તકમાંથી સાભાર

જયંતીઓ કોની ઊજવવી ? તેની, કે જેણે મહાન જય-વિજય પ્રાપ્ત કર્યો હોય. જયંતીઓ શા માટે ઊજવવી ? એટલા માટે, કે તેથી ઊજવનારને મહાન જય-વિજય પ્રાપ્ત કરવાની પ્રેરણા અને શક્તિ મળે. મહાન જય-વિજય એટલે શું ? એટલે કે, મોક્ષ-મુક્તિ-કૈવલ્ય-આત્યંતિક સુખશાંતિની પ્રાપ્તિ.

શ્રી રામનવમી, મહાવીર જયંતી અને હનુમાન જયંતી નજીક નજીક આવે છે. મહાવીર જયંતી અને હનુમાન જયંતી તો અતિ નજીક હોય છે. હનુમાન પણ મહાવીર કહેવાય છે. હનુમાન અને વર્ધમાન માટે વપરાતું મહાવીર નામ ખૂબ સૂચક છે. ઉદારતાપૂર્વક ગોતવાવાળાને આ બંને વિભૂતિઓમાં એકાત્મકતા જરૂર મળી રહે. આજે થોડી વાતો મહાવીરજયંતી વિષે કરીએ.

મહાવીર જયંતી તો દર વર્ષે આવે છે અને તેને આપણે આપણી રીતે ઊજવીએ પણ છીએ. આમ ઘણી બધી મહાવીર જયંતીઓ ઊજવીને આપણને પ્રાપ્ત શું થયું ? આપણે પ્રાપ્ત શું કર્યું ? ફક્ત પ્રાપ્ત કર્યું આવતી જયંતીની રાહ જોવાનું ! ઊજવણી પછીના બીજે જ દિવસે 'જૈસે થે'ના ઢાંચામાં ઢળી ગયા. જો મહાવરીપણાનો-મહાશૂરવીર-પણાનો એક અંશ પણ મેળવી ન શકીએ, આચરી ન શકીએ, તો પુનઃ પુનઃ જયંતીઓ ઊજવવાનું જ - એ રીતે મન મનાવવાનું - આપણા ભાગમાં-ભાગ્યમાં આવે ને ? સર્વ સામાન્ય માનવી આથી વધુ કરી પણ શું શકે ? પરંતુ -

સર્વસામાન્ય માનવી જ કાયમ રહેવું છે ? મહાશૂરવીર પણું મેળવી કદી અસામાન્ય નથી થવું ? ઘાણીનો બળદ કદી નથી મટવું ? ગાડાની ધૂંસરી નીચેથી કદી નથી હટવું ? ચોર્યાશી લાખના ચક્રમાંથી કદી નથી છૂટવું ?

બહારની આગ બુઝાવવા તો દોડીએ છીએ, પરંતુ આપણા પગમાં જ ભડકો ઊઠી રહ્યો છે તેનું શું ? બહારના દુશ્મનોને પછાડવા તો પેંતરા રચી રહ્યા છીએ, પણ આંતરશત્રુઓનું શું ? જ્યાં સુધી અંતરમાં વલોણું વલોવાઈ રહ્યું છે ત્યાં સુધી બહારની સમસ્ત પૃથ્વીના શત્રુઓ ઉપર જીત મેળવી લેવાથી શું વળવાનું ?

॥ મન એવ મનુષ્યાણાં કારણં બંધમોક્ષયોઃ ॥

મનકે જીતે જીત હૈ, મન કે હારે હાર;

મનમાની ગતિ છોડીને, થા મન પર અસવાર.

નવકારનો પહેલો જ અંશ છે : 'નમો અરિહંતાણં'. એટલે કે અરિનો-દુશ્મનનો-આંતરશત્રુઓનો હંત-અંત-નાશ કરનારને-કરાવનારને અમારા નમસ્કાર છે, નમસ્કાર છે, નમસ્કાર છે. અમે જેમને નમસ્કાર-વંદન-પ્રણામ કરીએ છીએ તેવા શ્રદ્ધેયો-પૂજ્યો-સંતો-મુનિઓ તરફથી અમે એ આશા-શ્રદ્ધા રાખીએ છીએ કે, તેઓ અમને અમારા આંતરશત્રુઓને હણવામાં પ્રેરે - શક્તિ આપે. અમે એમના ચરણોમાં ઝૂકીએ છીએ કે જેઓ છન્નશત્રુઓને ઝુકાવી ચૂક્યા છે.

આ વખતની મહાવીર જયંતી તો, મહાવીર જયંતીને છાજે એવું કાંઈક કરીને - એવું કાંઈ વ્રત લઈને ઊજવીએ, મહાવીરને મહાશૂરવીરતા પૂર્વકની અંજલિ અર્પીએ. આપણે અત્યારે જે રીતે મહાવીર જયંતી ઊજવીએ છીએ તેમાં તેની ગંભીરતા કે તેનું ગૌરવ જળવાય એવું કાંઈ કરીએ છીએ ? આજે એવું કાંઈ કરીએ કે જેથી આપણામાં રહેલું મહાવીરપણું મહેંકી ઊઠે, કમ સે કમ વીરપણું કે ધીરપણું તો જરૂર દીપી ઊઠે. એકેએક વ્યક્તિના અંતરમાં સુખ રીતે મહાવીરપણાનું બીજ પડ્યું જ છે. આ બીજને યોગ્ય હવા-પાણી મળશે તો તેનો વિકાસ થતાં વાર નહીં લાગે. અરે ! લસણ, ડુંગળી, તમાકુ જેવા સ્થૂળ અને અશુદ્ધ પદાર્થોના પણ સંપર્કમાં આવનારને તેનાં ગંધ-ચેપ ચોટી જાય છે, તો શું મહાવીર જયંતી જેવી પવિત્ર (અનુસંધાન પાન નં. ૧૭)

॥ ॐ ॥

॥ तस्य वाचकः प्रणवः ॥

रुतम्भरा (ऋतम्भरा) अटले अनुभवयुक्त सत्यथी ભરેલું બહુજનહિતાય-બહુજનસુખાય

જીવન પાથેય - જીવનનું ભાથું

(પ.પૂ. ગુરુદેવશ્રીનું ફેસબુક પર આવતું 'આજનું ભાથું'માંથી સાભાર)

સંકલન - ડૉ. સદ્ગુરુ સમર્પણ ભિક્ષુ

એકરામ: ૧૨-૦૬-૨૦૧૫

એક રામ દશરથ ઘર ડોલે, એક રામ ઘર ઘરમેં બોલે;
એક રામ હૈ જગત પસારા, એક રામ હૈ સબસે ન્યારા.

એક રામ, કે જેમણે દશરથને ત્યાં જન્મ ધારણ કર્યો હતો; એક રામ કે જેઓ ઘરઘરમાં - જીવનમાત્રમાં, આત્મરામ રૂપે રમી રહ્યા - વિલસી રહ્યા છે. એક રામ કે જે જડ - ચેતન રૂપે વિશ્વરૂપે પ્રસરેલા છે - પથરાયેલા છે તે; અને એક રામ કે જેઓ ઉપરના બધા રામથી નિરાલા છે કે જેમનું નામ ઓમ્ પ્રણવ (ૐ) છે. પ્રણવ (ૐ) વિષે પા.યો.દ. કહ્યું છે કે;

- તેઓ કલેશો, કર્મો, કર્મફળો અને વાસનાઓથી નિત્ય મુક્ત છે.
- તેઓ સંપૂર્ણ સર્વજ્ઞ છે.
- તેઓ ત્રણે કાળના ગુરુઓના પણ ગુરુ છે. તેમને કાળ છેદી - ભેદી શકતો નથી.
- તેમનો (ઈશ્વરનો) વાયક પ્રણવ (ૐ) છે - તેમનું નામ ઓમ્ છે.

શ્રી રામ ઉપનિષદમાં કહ્યું છે કે, 'ૐ રામ ૐ' એવી રીતે રામનો જપ પચાસ લાખ વખત કરવાથી તે જપ છન્નું કરોડ જપની બરાબર થઈ જાય છે.

ઉપરોક્ત ગુપ્ત રહસ્ય જાણ્યા પછી તેનો લાભ અવશ્ય લઈએ.

જન્મ દિવસે : ૧૩-૦૬-૨૦૧૫

જન્મ દિવસે એ તો ખબર પડી કે ઉંમર કેટલી થઈ, પણ કેટલી બાકી રહી તેની ખબર નથી; માટે સત્કર્મો

રૂપી ભાથું બાંધવા માટે એવા મચી પડીએ કે આગળનો જન્મ પણ ઉત્તમ પ્રાપ્ત થાય.

મર્યાદા પુરુષોત્તમ : ૧૪-૦૭-૨૦૧૫

જે કાળમાં બહુપત્ની એ એક મોભો ગણાતો હતો તે કાળમાં શ્રીરામે એક પત્નીનો આદર્શ સ્થાપ્યો - સ્વીકાર્યો - આચર્યો - પ્રશંસાવ્યો, એ રીતે તેમણે વિશ્વને મર્યાદામાં રહેવાનો સંદેશ આપ્યો, તેથી જ તો તેઓ "મર્યાદા પુરુષોત્તમ" કહેવાયા. જીવનમાં મર્યાદાનું પાલન કરવું એ એક ઘણું મોટું બળ છે. મર્યાદાના યુક્ત પાલનથી માનવ પણ ભગવાન બની જાય છે. સૂર્ય-ચંદ્ર, પૃથ્વી-પાણી, સાગર-નદી, વગેરે મર્યાદા છોડે તો વિનાશકારી બની જાય છે. માતા સીતાજીએ પણ મર્યાદા રેખાનું ઉલ્લંઘન કર્યું તો શું થયું તે જગજાહેર છે.

બીબી ચલે : ૧૫-૦૭-૧૫

કાણા દીકરાને કાળાં ચશમાં પહેરાવીને પરણવા માટે તેને ચોરીમાં પધરાવ્યો. લંગડી દીકરીને તેના મામાએ તેડીને ચોરીમાં પધરાવી અને ચાર ફેરા પણ તેડીને ફેરવાવ્યા. લગ્ન પતી ગયા એટલે દીકરાનો બાપ, હાથ ઊંચા કરીને જોરજોરથી બોલવા લાગ્યો કે 'જંગ' જીત્યો મારો કાણિયો.' એ જોઈને દીકરીનો બાપ પણ ઊભો થઈને, મૂઠીઓ વાળીને બોલવા લાગ્યો કે "બીબી ચલે તબ જાણિયો."

આ પ્રસંગથી આપણે શું જાણવાનું? એ, કે: ખોટાં કામો ખૂબ ખૂબ કરીને ખૂબ ખૂબ આનંદ માણિયો: અબ જબ પરિણામો આવી આવીને ભુક્કા કાઢી નાખે તબ જાણિયો.

એપ્રિલ-૨૦૧૬

રુતમ્ભરા

૩

કબીર કહે: ૧૬-૦૭-૧૫

કબીર કહે કમાલકો, દો બાતે શીખ લે;
કર સાહેબ કી બંદગી, ઔર ભૂખોંકો અન્ન દે.

કબીરજીને આ બાબત તરફ આપણું ધ્યાન શા માટે ખેંચવું પડ્યું? આપણે બેધ્યાન છીએ માટે.

આપણે ભોજન તો ખૂબ પ્રેમથી કરીએ છીએ પણ ભજન કરતાં નથી, બીજાને ભોજન પણ કરાવતાં નથી.

સંતો તો - ઈશારો કરે; - તેજણને ટકોર બસ.

સો કામ: ૧૭-૦૭-૧૫

સો કામ પડતાં મૂકીને ભોજન કરી લેવું, હજાર કામ મૂકીને સ્નાન કરી લેવું, લાખ કામ મૂકીને દાન કરવું અને કરોડ કામ મૂકીને ભજન કરવું. - શાસ્ત્રોનો આવો આદેશ છે.

પાંચે પાંડવો બેઠા હતા. ત્યાં યાચકે આવીને યાચના કરી; યુધિષ્ઠિરે કહ્યું કે કાલે આવજે. આ સાંભળીને ભીમ જોરથી હસી પડ્યો. બધાંએ પૂછ્યું કે કેમ હસો છો! તો ભીમ કહે કે મોટાભાઈને ભરોંસો છે કે તે પોતે કાલ સુધી જીવવાના છે માટે.

આ સાંભળીને યાચકને પાછો બોલાવીને, ધર્મરાજાએ તૂર્ત જ દાન કરી દીધું.

ખોટો રૂપિયો: ૧૮-૦૮-૧૫

એક ગામમાં સંત આવ્યા. દર્શન કરનારાઓની લાઈન લાગી. એક પછી એક દર્શન કરતા જાય અને ભેટ મૂકતા જાય. એક લોભિયાએ ચરણમાં ખોટો રૂપિયો મૂક્યો. સંતની તેના પર બરાબર નજર હતી જ. નમનનો કાર્યક્રમ પૂરો થતાં સંતે સત્સંગનો પ્રારંભ કરતાં પહેલાં જ કહ્યું કે જેનો આ ખોટો રૂપિયો હોય તે પાછો લઈ જાવ. કારણ કે “કહ્યું છે કે એકના બદલે હજાર પાછા આપવા પડે. સાચા રૂપિયા તો આપી શકાય પણ ખોટા હજાર રૂપિયા અમારી પાસે ક્યાંથી હોય!”

લોભીલાલાએ વગર પૈસે યશ ખાટવાનો હાથ તો અજમાવ્યો પણ ભાઈ ભોંઠા પડ્યાં.

ધતૂરા કરતાં: ૧૯-૦૭-૧૫

ધતૂરા કરતાં સોનામાં માદકતા સો ઘણી વધારે છે: ધતૂરો તો જ્યારે ખાઈએ ત્યારે નશો ચઢાવે છે પણ સોનું તો પ્રાપ્ત થવા માત્રથી જ નશો ચઢી જાય છે.

એપ્રિલ-૨૦૧૬

સોનું પહેરાય નહીં પણ ખવાય, એટલે કે સોના જેવો પૌષ્ટિક સ્વાસ્થ્યવર્ધક ખોરાક ખાવ, સોનાનો સાચો-પૂરતો લાભ તો જ લીધો કહેવાય.

વર્ષગાંઠની ઉજવણી: ૨૦-૦૭-૨૦૧૫

વર્ષગાંઠ શબ્દ જ કેટલો સૂચક છે! તે દિવસે એ વાતની બરાબર ગાંઠ બાંધવાની છે કે વિતેલા સમયમાં જે નહોતું કરવાનું તે થઈ ગયું છે. તે હવે નથી કરવાનું અને આવતા સમયમાં જે જે કરવાનું છે તે વિસરાય નહીં તે બરાબર ગાંઠે બાંધી રાખવાનું છે.

બ્રહ્મચર્ય: (સ્થૂળ અને સૂક્ષ્મ અર્થ) ૨૭-૦૭-૧૫

બ્રહ્મ + ચર્ય = બ્રહ્મમાં ચર્યા કર. વી-વિચરણ કરવું. બ્રહ્મભાવમાં નિમગ્ન રહેવું.

બ્ર + અહં = અહંને, હું પણાને બૃહત - વિશાળ કરવું. એટલી હદે વિશાળ કરવું કે છેવટે તે લય પામી જાય.

અહંને અતિ ઘણો વિશાળ કરીને અથવા અતિ ઘણો સંકુચિત - સંક્ષિપ્ત કરીને લય પમાડી શકાય.

અહમ્ મુક્ત થવા માટે યોગસાધના આવશ્યક, અને તેના માટે નિરોગી કાયાની જરૂરત, અને તે માટે વીર્યધારણ પરમ આવશ્યક, વીર્યધારણ એ પણ બ્રહ્મચર્યનો જ એક પ્રકાર.

પા.યો.દ. માં કહેલું જ છે કે -

“બ્રહ્મચર્ય પ્રતિષ્ઠાયાં વીર્યલાભ”

પરમ જિજ્ઞાસુને, કલ્યાણપથગામીને, ચરમ મુમુક્ષુને ઉપરોક્ત બધું વાંચવું, વંચાવવું, સાંભળવું, સંભળાવવું ખૂબ જ ગમે જ: કારણ કે તેવો તેમનો સ્વભાવ છે.

વહેલા સૂઈને : ૨૨-૦૭-૧૫

પહેલાં આ આદર્શ ગણાતો;
વહેલાં સૂઈને વહેલા જે ઊઠે વીર,
બળ, બુદ્ધિને ધન વધે, સુખમાં રહે શરીર.
અને અત્યારે આ સ્થિતિ છે;
મોડા સૂઈને, મોડા ઊઠે અધિર
બળ, બુદ્ધિને ધનાદિ ઘટે, તોય ન ચેતે લગીર

રુતમ્ભરા

૪

આ તો જમાના-જમાનાની ખાસિયત છે ભાઈ.

કેટલું કમાઈ છીએ : ૨૩-૦૭-૧૫

કેટલું કમાઈ છીએ તે મહત્ત્વનું નથી પણ કેટલું બચાવીએ છીએ તે અતિ મહત્ત્વનું છે.

કારણ કે બચત ઉપર જ જીવનનું સમતોલપણું નિર્ભર છે.

બચત: ૨૪-૦૭-૧૫

એકભાઈ પચાસ હજાર રૂપિયા કમાય છે પણ કાંઈ બચાવતા નથી. બીજા એક ભાઈ છે તે દશ હજાર કમાય છે, અને બે હજાર બચાવે છે. વહેલા મોડા પચાસ હજાર વાળાને, દશ હજારવાળાની જરૂર પડવાની.

કહ્યું છે ને કે ત્રેવડ ત્રીજો ભાઈ છે. કરકસર અને કંજુસાઈમાં ઘણો ફરક છે.

કરકસર (ત્રેવડ) એ તો સુખ શાંતિથી જીવવા માટેની અતિ ઉપયોગી કળા છે - હોંશિયારી છે.

આવું બધું સમજાવા જેટલી હોંશિયારી પ્રભુ સૌને આપે એવી તેમને પ્રાર્થના.

તપ તપીએ : ૨૫-૦૭-૧૫

તપ તપીએ એવું મહા પ્રયંડ કે, પ્રણવ પ્રભુ પોતે જ પૂછે ! કે - શું ઈચ્છા છે !

માંગ - માંગ, માંગે તે આપું.

કોઈનો ભાર ન રાખે મુરા...રિ.

ઈર્ષ્યા અગ્નિ: ૨૬-૦૭-૧૫

જે લાકડામાં અગ્નિ પ્રગટે છે તેને તે પ્રથમ બાળે છે; બીજા લાકડાને પછી. અને એવું પણ બને કે બીજા લાકડાને બાળ્યા સિવાય જ પ્રગટેલા લાકડામાં જ તે શાંત થઈ જાય.

ઈર્ષ્યા અગ્નિનું પણ એવું જ છે. તે, જે માણસમાં પ્રગટે તેને પ્રથમ બાળે, સામાને ન પણ બાળી શકે !

લાભ - શુભ : ૨૭-૦૭-૧૫

ઘરો દુકાનો વગેરેમાં લાભ-શુભ લખાય છે. પ્રથમ લાભ અને પછી શુભ. એટલે કે જે લાભ મેળવીએ તે શુભ હોવો જોઈએ, તો જ એ લાભથી લાભ થાય.

સૌને ફાયદો જોઈએ છે, કોઈને નુકસાન નથી જોઈતું, પણ ઓછી સમજણને કારણે નુકસાન જ વહોરી બેસે છે.

અશુભ લાભથી ભલે ધનના ઢગલા થાય પણ તે ધનથી એક કાણી કોડી જેટલા પણ સુખશાંતિ ન પમાય. અને તો તે ધનને શું કરવાનું ! જોઈ-જોઈને બળતરા જ કરવાનીને ?

લઘુ ગુરુ... ૨૮-૦૭-૧૫

(૧) દુનિયાની કોઈ તાકાત 'લઘુ'ને 'ગુરુ' બનતા રોકી નહીં શકે.

(૨) બુદ્ધિમાન તે છે કે જે, ગુરુ-સંતોનાં ચરણોમાં નિર્બુદ્ધિ થઈને બેસી શકે છે.

(૩) સત્ય અને ધર્મ એ જ આપણા ગુરુદેવ અને તેમની જય તો જ આપણી જય.

પ્રભુનામ કી લૂંટ હૈ, લૂંટ શકે તો લૂંટ;

અવસર બિતા જાત હૈ, પ્રાણ જાયેગા છૂટ

ગુરુ સ્થાપે: ૨૯-૦૭-૧૫

(૧) તું કહે છે પુસ્તકનું ચોરેલું, હું કહું છું પોતે અનુભવેલું, તું કહે છે પુસ્તકમાં લખેલું, હું કહું છું મસ્તકમાં દેખેલું.

(૨) વેદ ઉપનિષદ ભણ્યો નથી, મહાશાળાએ હું ચડ્યો નથી, જે વધ્યો તે ગુરુકૃપાથી "યોગ ભિક્ષુ" બન્યો બહુ મથી.

(૩) 'ભિક્ષુ'ની જગમાં શું હસ્તી, કૃપાવીણ જાણે એ પસ્તી, પ્રભુ તણી અકળ શક્તિ, એ ગુરુ સ્થાપે જબરજસ્તી.

ગુરુપૂર્ણિમાની શુભેચ્છા : ૩૦-૦૭-૧૫

ગુરુપૂર્ણિમા નિમિત્તે સર્વે પ્રભુપ્રેમીઓને વંદન-અભિનંદન - આશિષ.

સમસ્ત જીવો પર કુદરતની કરુણા ઊતરો અને સૌ સુખ, સમૃદ્ધિ અને શાંતિ પામો અને છેવટે પરમ પદને પ્રાપ્ત થાઓ એ જ ઓમ્ પરમાત્માને પ્રાર્થના.

દિવંગત આત્માઓને વંદન સાથે શ્રદ્ધાંજલી, પુષ્પાંજલિ, જન્મદિવસે એ તો ખબર પડી કે ઉંમર કેટલી

થઈ, પણ કેટલી બાકી રહી તેની ખબર નથી. માટે સત્કર્મોરૂપી ભાથું બાંધવા માટે એવા મચી પડીએ કે આગળનો જન્મ પણ ઉત્તમ પ્રાપ્ત થાય.

રહે સંતનો સંત: ૩૧-૦૭-૧૫

- (૧) સંત-મહંત-સંન્યાસી થઈ ભલે મોટા માંડે ડગ, બગ-સ્વભાવ સુધરે નહીં તોયે રહે ઠગનો ઠગ.
- (૨) ઘાંચી-મોચી- દરજી કેરા, કામ કરે અનંત, સંત સ્વભાવ પલટે નહીં, તોયે રહે સંતનો સંત.
- (૩) પૂછો ન ભણતર 'ભિક્ષુ' કેરુ, ગણતર કરશે કામ, મૂલ્ય કરવું તલવારનું રહેવા દેવું મ્યાન.

ચલતી ચક્કી : ૦૧-૦૮-૧૫

**ચલતી ચક્કી દેખકર, દિયા કબીરા રોઈ;
દો પડન કે બીચમેં, સાબૂત બચા ન કોઈ.**

મહાકાળ રૂપી ઘંટીના, દિવસ અને રાતરૂપી બે પડ ફરી રહ્યા છે, અને જીવ માત્રને દળી રહ્યા છે.

સૂર્યનો ઉદય અને અસ્ત થાય ત્યાં જ ઉંમરનો એક દિવસ કપાય. આ રીતે જીવ દળાતો - ભરડાતો છેવટે રામ બોલો...

ઘંટીમાં જે દાણા ઓરાતા હોય તે તો દળાઈ જ જાય. પણ ઘંટીના નીચલા પડમાં, વચમાં જે ખીલડો હોય, તેને વળગીને જે રહ્યાં હોય તે તો સાબુત બચી જ જાય, ભલે મણબંધી દાણા દળાય પણ, તેને જરા પણ આંચ ન આવે.

જે જીવો પ્રભુભજન રૂપી - સત્કર્મરૂપી ખીલડાને વળગી રહ્યા છે તેઓ આબાદ બચી જવાના, વહેલા કે મોડા, તેઓ જન્મ-મરણના મહા ચક્કરમાંથી ઊગરી જ જવાના.

કાજરકી કોઠરી: ૦૨-૦૮-૨૦૧૫

**કાજરકી કોઠરીમેં, કેસો હુ સયનો જાય,
કાજરકી એક લીક, લાગી હૈ પે લાગી હૈ.**

માણસ ભલેને ખૂબ ડાહ્યો હોય અને ખૂબ સાવધાન હોય, પણ તોયે જે કાજળ (મૈંશ)ની કોઠીમાં પ્રવેશે તો કાજળનો એક દાગ તો પડ્યા વગર રહે જ નહીં માટે.

હિતાવહ તો તે જ છે કે કાજળની કોઠીથી અર્થાત્ કુસંગથી સો ગાઉ છેટા જ રહીએ.

મસી-કાગળ : ૨-૮-૧૫

**મસી-કાગળ છુયો નહીં, કલમ ગ્રહ્યો નહીં હાથ;
ચારઈ યુગકા મહાતમ કબીરા, મુખહી જનાઈ બાત.**

સંત કબીરજી કહે છે કે કલમ, કાગળ કે સ્યાહીની કાંઈ જ જરૂરત નથી, ચારેય યુગની વાત મુખથી જ જણાવી દીધી છે.

સંતો તો અનેક જન્મોનો અનુભવ સાથે જ લઈને આવે છે. તેમના મસ્તકમાં જ બધાં જ પુસ્તકો, શાસ્ત્ર ભરેલા હોય છે, તેથી તેમને બહારના કાગળ, કલમ કે સ્યાહીની જરૂરત રહેતી નથી.

સાહેબકે દરબારમેં: ૦૩-૦૮-૧૫

**સાહેબ કે દરબારમેં, કમી કાછુકી નાહી;
કર્મહીન નર પાવત નાહી, ચૂક ચાકરી માંહી.**

વિશ્વંભરના વિશ્વમાં બધું જ છે પણ પરોપકાર કરવામાં આળસુ માણસ તે પામી શકતો નથી.

સરોવર તરુવર: ૦૪-૦૮-૧૫

**સરોવર તરુવર સંતજન, ફલે ફુલે પર હેત;
ઈતતે વે પાહન હનત, ઉતતે વે ફલ દેત.**

તળાવ (સરોવર) વૃક્ષ અને સંત અપકાર પર ઉપકાર જ કરતા હોય છે. તેઓ અન્યો માટે જ ફળતાં-ફુલતાં હોય છે જેમ કે;

આપણે અહીંથી વૃક્ષ પર પથ્થર ફેંકીએ છીએ અને તે આપણને સામેથી ફળ આપે છે તેમ. કારણ કે સંતનો સ્વભાવ જ એવો છે. પોતાના સુખશાંતિના ભોગે પણ પોતે અન્યોને સુખશાંતિ પહોંચાડે છે. એ જ એમનો આનંદ અને એ જ એમની પ્રાપ્તિ છે.

ભલે શ્વેત કે ભગવાં વસ્ત્રો પહેર્યાં હોય, પંચકેશ કે ક્લીન શેવ રાખતા હોય પણ જો તેઓ સર્વજીવ રક્ષક હોય તો તેઓ સંત જ છે.

બાહ્ય દેખાવ ભલે ગમે તે હોય, અંદરનું સંતપણું જ તેમની સાચી ઓળખ છે.

જાતિ ન પૂછીએ સંતોકેરી, પૂછી લીજીએ ગ્યાન;

મોલ કરો તલવારકા પડા રહન દો મ્યાન.

અતિકૃપા : ૦૫-૦૮-૧૫

પરમકૃપાળુ પરમાત્મા અમારી એ વિનંતી સ્વીકારવાની કૃપા કરે કે;

“તેઓ (પરમાત્મા) અમારા ઉપર કદી ‘અતિકૃપા’ કરવાની ‘કૃપા’ ન કરે”.

કૃપા તો ઉપયોગી છે પણ અતિકૃપાથી મનુષ્ય અતિ પ્રમાદી થઈ જાય છે અને, અતિપ્રમાદ એટલે અતિ અધઃપતન. પરમ પુરુષાર્થ વિના, પરમધામ તરફ આગળ ન વધી શકાય, અને તો મનુષ્ય જન્મ નિષ્ફળ જાય.

॥ અતિ સર્વ વર્જયેત્ ॥

અતિ સર્વ ત્યાગવા યોગ્ય છે.

‘અતિકૃપા ન કરવાની વાત’ કદાચ કડુચી લાગે, પણ કડવું ઓષડ રોગ પણ મટાડતું હોય છે.

પીપળ પાન: ૦૬-૦૮-૧૫

પીપળપાન ખરંત, હસતી કુંપળિયા,

મુજ વિતી તૂજ વિતસે ધીરી બાપુડિયા.

વૃક્ષ પરથી જૂનાં પાંદડાંને ખરતાં જોઈને કુંપળો હસે છે. એટલે જૂનાં પાંદડાં તેને કહે છે કે હસે છે શું ! ધીરજ રાખ ધીરજ ! તારી દશા પણ અમારા જેવી જ થવાની છે.

આ ઈશારો નવી પેઢીને ચેતાવવા સારું જ છે. જો લાંબું આયુષ્ય હોય તો દરેક યુવાન ઘરડો થવાનો જ છે. વડીલોની લાજ મર્યાદા રાખીએ. આપણે પણ વડીલ થવાના જ છીએ.

નમે તે : ૦૭-૦૮-૧૫

‘નમે તે ગમે પ્રભુને’ એવું કહે અમ માતાજી;

અતિથિ આવો અમારે ગૃહે એવું કહે અમ પિતાજી.

“ગુરુ સંતનું સ્વાગત થાયે, ભાઈ-ભાઈ જ્યાં રહે સંપથી સુખ શાંતિ ત્યાં આળોટે છે.” એવું કહે “યોગભિક્ષુજી”.

મંદિર: ૮-૦૮-૧૫

મંદિર-મસ્જિદથી પણ, તેને બનાવનારા મહાન છે.

લાઠી ગોળી ચલાવનારા, તે કેટલા નાદાન છે !

જીવતાને મારે ! જડને જીવાડે ! વાહ ! તારી કમાલ છે,

કહે ભિક્ષુ અભય બક્ષે, તેજ અતિ મહાન છે.

આજનું ભાથું: ૦૯-૦૮-૧૫

‘આજનું ભાથું’ શિર્ષક નીચે ‘જીવન પાથેય’ સમાન થોડી સામગ્રી ‘ફેસબૂક’ પર અપાય છે. સૌ પ્રેમીઓ, જીજ્ઞાસુઓ તરફથી તેનો સારો પ્રતિભાવ મળે છે. તેથી આનંદ થાય છે અને રોજ આપવાનો પ્રયત્ન કરાય છે.

ખેતરમાં કામ કરતા પોતાના કુટુંબીજનો માટે બપોરે જે ભોજન લઈ જવાય તે ‘ભાત’ તે જ ‘ભાથું’ તે જ ‘પાથેય’.

ગયા જન્મે સત્કર્મ રૂપી જે ભાથું બાધ્યું હતું, તેના ફળ સ્વરૂપે જ વર્તમાન મનુષ્ય જન્મ અને બધાં સુખ સગવડો મળ્યાં. આ જન્મે પણ એવું ‘ભાથું-પાથેય’ બાંધીએ કે આવતા જન્મે ચિંતા ના રહે.

મનુષ્ય યોનીમાંજ પરભવનું ભાથું બાંધી શકાય છે. પશુ-પક્ષી યોનીમાં એ કાંઈ થઈ શકતું નથી, માટે જ મનુષ્ય યોનીને શ્રેષ્ઠ ગણી છે માટે ચૂકીએ નહીં.

‘આજનું ભાથું’ વાંચીને તેમાંથી પ્રેરણા લેવાનો પ્રયત્ન કરીએ.

જીજ્ઞાસુઓ મુમુક્ષુઓ તરફથી મળતા અનુમોદનમાં જ તેઓની માંગ સમાયેલી છે.

ત્રણ દ્વારે: ૧૦-૦૮-૧૫

કહ્યું છે કે ભગવાન આ ત્રણ વ્હારે મુખ્ય પણે રહે છે. (૧) મંદિરદ્વારે (૨) શાસ્ત્રદ્વારે અને (૩) ગુરુસંતદ્વારે. આ ત્રણમાં પણ મુખ્ય ગુરુસંત દ્વારે.

(૧) મૂર્તિરૂપે રહેલા ભગવાનના દર્શન કરવા માટે મંદિરમાં, મંદિરના સમયે જવું પડે, અને મૂર્તિ ભગવાનના ગુણાનુવાદ યાદ કરીએ તો લાભ થાય.

(૨) શાસ્ત્રદ્વારે રહેલા ભગવાનના દર્શન કરવા માટે, સમયની કોઈ પાબંદી નહીં. જ્યારે ઈચ્છા થાય ત્યારે અને સૂતા સૂતા વાંચીને પણ તેનો લાભ લઈ શકીએ. પણ વાંચતાં વાંચતાં કોઈ શંકા ઊઠે તો પૂછવું કોને !

(૩) ગુરુ-સંતદ્વારે તો આપણી ઈચ્છા પ્રમાણે જઈ શકીએ અને શંકાઓનું સમાધાન પામીને પૂર્ણ લાભ લઈ શકીએ. એથી જ ગુરુસંતદ્વારે ભગવાન, વધુ પ્રત્યક્ષ સ્વરૂપે બીરાજે છે તેમ કહેવાયું.

મુમુક્ષુ-જ્ઞાપુ માટે ઉપરોક્ત રહસ્યો સમજવાનો આનંદ પણ અલૌકિક હોય છે.

પાણી પાચે : ૧૧-૦૮-૧૫

પાણી પાચે પાંચ પૂણ્ય, છાછ પાચે પૂણ્ય સો; અન્ન ખવરાવ્યે અનેક પૂણ્ય, જો મન ક્યવાય નહીં તો. કોઈપણ પ્રકારનું સત્કર્મ ક્યવાતા મને થાય તો તેનું ફળ ન મળે. સમજણપૂર્વક, ત્યાગની ભાવનાથી અને બદલો મેળવવાની ભાવનારહિત થઈને સત્કર્મો થવા જોઈએ. ગુપ્તદાન એ અતિ મહત્ત્વનું ગણાય છે. ડાબો હાથ જે દાન કરે તેની જમણા હાથને અને જમણો હાથ જે દાન કરે તેની ડાબા હાથને પણ ખબર ન પડવી જોઈએ. એવું અનુભવીઓ કહે છે.

‘ગીતા’ નું અવળું થાય ‘તાગી’ એટલે કે ત્યાગી. આખી ગીતાનો સાર છે ત્યાગ.

સો ચુલા: ૧૨-૦૮-૧૫

એક ભાઈ સંત પાસે આવીને પગમાં પડી રડતા-રડતા કહેવા લાગ્યા કે; મને બચાવો, હું મારી પત્નીથી ત્રાસી ગયો છું, હું હવે આપના આશ્રમમાં જ રહીશ. તેને

સ્વીકૃતિ મળી ગઈ. આઠેક દિવસ પછી સંતે આખો આશ્રમ બતાવવા સાથે લીધો. આખો આશ્રમ ફરીને બંને પોતાની ઓરડી પર આવ્યા. સંતે પૂછ્યું : આશ્રમ કેવો લાગ્યો ? ભાઈ કહે : બહુ સરસ, ઘણા જમતા હતા, સો તો ચુલા હતા અંતે પૂછ્યું એથી તમે શું સમજ્યા ? તે ભાઈ કાંઈ ઉત્તર ન આપી શક્યા એટલે સંતે કહ્યું કે :

તમારે એક ચૂલો છે તોય તમે ત્રાસી ગયા ! અહીં સો ચૂલા છે તો તમે અહીં કઈ રીતે રહી શકશો ? હું અહીં ત્રાસતો નથી કેમ કે એકેય ચૂલાને હું મારો માનતો નથી. સો ચૂલામાંથી બસો થઈ જાય કે સોમાંથી એક રહી જાય તોય મારે શું ? આવી સમજણથી હું અહીં રહી શકું છું. અને તમે તમારા ઘરે એક ચૂલાને ‘મારો’ માનો છો તેથી ત્રાસી જાવ છો ! જાઓ હવે રૂમમાં આરામ કરો.

બીજે દિવસે એ ભાઈ સવારે વહેલા ઊઠીને સંતના દર્શને ગયા. અને હસતાં હસતાં કહેવા લાગ્યા કે હું હવે મારે ઘરે જાઉં છું. ઘરે કેવી રીતે રહેવાય તેનો મને મંત્ર મળી ગયો છે. મને આશિષ આપો. સંતે તેને ખૂબ પ્રેમથી વિદાય આપી.

ઓમ્ નમો નારાયણ - જય ઓમ્ગુરુ દેવ.

શ્રાવણ માસની પૂર્ણાહુતિ

સંકલન - શશીકાન્ત પટેલ

શ્રાવણ માસ દરમ્યાન દર વર્ષે ઓમ્ પરિવારના ઉપક્રમે સર્વે જીવકલ્યાણના શુભ સંકલ્પ સહિત ઘાટલોડીયા, ટ્રસ્ટની ઓફિસે રોજ રાત્રે ૮ થી ૧૦ તથા મણિનગર મુકામે સ્વાધ્યાય કેન્દ્રમાં શ્રાવણ માસના દર સોમવારે રાત્રે ૮ થી ૯ સુધી “ઓમ્ નમઃ શિવાય ઓમ્” કલ્યાણ મંત્રની ધૂનના કાર્યક્રમનું આયોજન કરવામાં આવે છે. આ વર્ષે પણ આયોજન કરવામાં આવેલું. આ કાર્યક્રમની પૂર્ણાહુતિ પ્રસંગે પ.પૂ. ગુરુદેવ શ્રી યોગિભિક્ષુજી મહારાજે આશીર્વાચનની જે કુરુણા વરસાવી તેને નીચે મુજબ રજૂ કરવા નમ્ર પ્રયત્ન કરવામાં આવ્યો છે.

પ.પૂ. ગુરુદેવ શ્રી યોગિભિક્ષુજી મહારાજના આશીર્વાચન

સત્ય-ધર્મ ગુરુદેવની જય. સત્ય અને ધર્મ એ જ આપણા ગુરુદેવ અને એમની જય તો જ આપણી જય.

સર્વેનું સ્વાગત-વંદન-અભિનંદન-આશિષ.

પૂરા શ્રાવણ માસમાં તમે સર્વે ભેગા મળી ઘણાં જ આનંદ-ઉત્સાહ-પ્રેમપૂર્વક કલ્યાણકારી - આધ્યાત્મિક - સાત્ત્વિક લ્હાવો લીધો અને લેવડાવ્યો. આજે તમે સૌ કાર્યક્રમની પૂર્ણાહુતિના પ્રસંગે ઉપસ્થિત થયા છો તે માટે સર્વે ને ખૂબ ખૂબ આશીષ - ધન્યવાદ. દર વખતે કહીએ છીએ કે શ્રાવણ માસ એટલે વિશેષ રૂપે શ્રવણનો - સાંભળવાનો માસ. તો, શ્રાવણમાસ દરમ્યાન શું સાંભળવાનું છે? કેવું સાંભળવાનું છે? શ્રાવણમાસ દરમ્યાન અતિ પવિત્ર - સાત્ત્વિક - કલ્યાણકારી સાચી સમજણરૂપી સત્સંગને સાંભળવાનો છે, કે જે આપણને મનુષ્ય જન્મ સાર્થક કરવા માટે નિષ્ઠાપૂર્વકનો પ્રયત્ન કરવામાં બાકીના અગિયાર મહિના દરમ્યાન પ્રેરણા આપે - હુંફ આપે - સહાયરૂપ બને.

એપ્રિલ-૨૦૧૬

રુતમ્બરા

૮

પરિણામે કલ્યાણપથમાં આગળ વધી મનુષ્ય જન્મ સાર્થક કરવાના પુરુષાર્થમાં આપણો ઉત્સાહ વધે. એ વાત સૌએ બરોબર યાદ રાખવાની છે કે મનુષ્યજન્મને સાર્થક કરવાના પુરુષાર્થ શરીરના માધ્યમ થકી જ કરી શકાય છે. આકાશ મોટે ભાગે વાદળછાયું રહેતું હોય છે. સૂર્ય પ્રકાશ - તડકો ખૂબ જ ઓછો રહેતો હોય છે. વરસાદના કારણે ભેજવાળુ વાતાવરણ રહેતું હોય છે. પરીણામે ચારેબાજુ મચ્છરનો ઉપદ્રવ વધી જાય છે. તેથી તે આહાર-વિહારમાં સહેજ પણ અસાવધ રહીએ તો ટાઈફોઈડ, મેલેરિયા, કમળો, કોલેરા જેવા રોગનો ભોગ બનતા વાર લાગતી નથી. વળી આપણી પાચન શક્તિ સૂર્યપ્રકાશ સાથે જોડાયેલી છે. જો આકાશ સ્વચ્છ હોય તો સૂર્યપ્રકાશ અને તેમાં રહેલી પ્રાણશક્તિ પૂરતા પ્રમાણમાં મળે છે. તેથી આપણું પાચન તંત્ર બરાબર કાર્ય કરે છે. પરંતુ આકાશ સ્વચ્છ ન હોય વાદળછાયુ હોય તો સૂર્યપ્રકાશ પુરતા પ્રમાણમાં મળતો નથી. તેથી પાચનશક્તિ મંદ પડે છે. ખોરાક યથાયોગ્ય પ્રમાણમાં પચતો નથી. તેથી ભોજન લેવામાં અસાવધ રહીએતો બીમાર પડી જવાય છે. તેથી શ્રાવણમાસમાં એકટાણું કરવાનું મહત્ત્વ જણાવાયું છે. ઘણા લોકો તો ચોમાસાના ચાર માસ દરમ્યાન એક ટાણું કરતા હોય છે. પરંતુ તેમ ન થાય તો શ્રાવણમાસ એક ટાણું કરવાનું જણાવ્યું છે. જો પૂરો શ્રાવણમાસ એક ટાણું ન કરી શકીયે તો શ્રાવણ માસના દર સોમવારે એક ટાણું કરવાનું જણાવ્યું છે. તેથી થોડો ઘણો તો લાભ મળે. કહેવત છે ને કે “ન્હાયા એટલુ પૂન્ય.” શરીર સ્વસ્થ રહે તેથી સત્સંગ - ભજન સારી રીતે થઈ શકે. જેમ સૂર્યપ્રકાશની ઉષ્ણતાના કારણે પાચનશક્તિ યથાયોગ્ય રહે છે તેમ જ્યારે ચોમાસામાં સૂર્ય પ્રકાશની ઊણપના કારણે ઉષ્ણતા ઓછી મળતી હોય છે ત્યારે આદુ-સૂંઠ-લવીંગ-તજ વગેરે ગરમ મસાલાનું શરીરની પ્રકૃતિ મુજબ યોગ્ય પ્રમાણમાં સેવન કરવાથી પાચનશક્તિ પ્રમાણમાં સારી રહે છે તેથી, ચોમાસામાં તેનું સેવન કરવાનું કહ્યું છે. આહારનો ક્યારે પણ અતિરેક કરવો જોઈએ નહીં. જો અતિરેક કરીએ તો બીમાર પડી જવાય. આપણે સામાન્ય સંજોગોમાં દિવસમાં ભલે ચાર વખત જમતા હોઈએ પરંતુ એક ટાણામાં ફક્ત એક વાર જમીએ તો જ તેનો લાભ મળે.

તેના બદલે એક વખત પાકુ ભોજન લઈએ અને પછી વધારામાં બીજા સમયમાં કાતરી - બફવડા વગેરે જમીએ તો એક ટાણું કર્યું કહેવાય નહીં. એક ટાણાનો લાભ મળે નહીં. વળી એ વાત પણ ધ્યાનમાં રાખવી જોઈએ કે આપણે બે ટંકમાં બાર રોટલી જમતા હોઈએ તો એક ટાણામાં એક ટંકે છ રોટલી જ જમવી જોઈએ. પાંચ રોટલી જમીએ તો વાંધો નહીં પરંતુ એમ વિચારીએ કે આજે તો એક ટાણું જમવાનું છે તેથી એક ટંકે જ બે ટંકની ભેગી બાર રોટલી જમી લઈએ તો એક ટાણું થયું કહેવાય નહીં. તેનો લાભ મળે નહીં. આમ કરવાથી તો પાચનતંત્ર ઉપર અત્યાચાર કર્યો કહેવાય. પાચનતંત્ર ઉપર વધુ બોજ પડવાના કારણે ઉપરથી તેની કાર્યક્ષમતા ઉપર વિપરીત અસર પડે. બીમાર પડી જઈએ. પરિણામે શ્રાવણ માસમાં મુખ્ય જે કરવાનું છે તે સત્સંગ-ભજનનો લાભ મળે નહીં. આ વાતને દષ્ટાંતથી સમજાવે.

શિયાળામાં એક બક્કડીયામાં છાણાં-લાકડા મૂકી અગ્નિ પ્રગટાવી તાપણું કરતા હોઈએ. તાપણું ઠર્યા બાદ તેમાં દેવતાની એક નાની કણી રહી હોઈ. ફરી તાપણું કરવા અગ્નિ પ્રગટાવવા તે પ્રજ્વલિત દેવતાની કણી ઉપર એક સાથે દશ-બાર છાણા મૂકીએ તો અગ્નિ તો પ્રગટે નહીં પરંતુ તે કણી પણ હોલવાઈ જાય. પરંતુ તે કણી ઉપર છાણાના નાના-નાના ટુકડા ધીમે ધીમે મૂકીએ તો અગ્નિ પ્રગટે અને તાપણાનો લાભ લઈ શકીએ.

આમ આપણે એકટાણાનો શબ્દાર્થ નહી પરંતુ ભાવાર્થને સમજણપૂર્વક અનુસરીએ તો તેનો યોગ્ય લાભ લઈ શકીયે. વળી શ્રાવણ માસમાં સુપાચ્ય - સાદું ભોજન કરીએ તો શરીર સ્વસ્થ રહે. પરંતુ જો ભોજનમાં રબડી - શ્રીખંડ - ગુલાબ જાંબુ જેવા ગર્વિષ્ઠ પદાર્થ લઈએ તો તે પૂરતા પ્રમાણમાં પચે નહીં. બીમાર પડી જઈએ. તેથી સાધન - ભજન - સત્સંગ થાય નહીં.

કલ્યાણકામી - જિજ્ઞાસુઓની ખૂબ જ માંગને કારણે આપણે ફેસબુક ઉપર “આજનું ભાથું” શીર્ષક હેઠળ મનુષ્ય જન્મની સાર્થકતામાં સહાયરૂપ કલ્યાણકારી જીવન ઉપયોગી સાચી સમજણની વાતો દરરોજ મૂકીએ છીએ.

દેશ - વિદેશમાંથી તેને ખૂબ જ બહોળા પ્રમાણમાં પ્રતિસાદ મળી રહ્યો છે. હમણાં ઉપવાસ વિષે લખાણ મૂક્યું હતું. તેમાં જણાવ્યું હતું કે ઉપવાસ એટલે પાસે વાસ કરવો. આરોગ્યની પાસે વસવું. આરોગ્ય બરાબર જળવાઈ રહે તેવો આહાર - વિહાર કરવો. પરિણામે સત્સંગ - ભજન સારી રીતે થાય અને આપણું કલ્યાણ થાય. ઉપવાસ કરવા પાછળનો આપણો મુખ્ય ઉદ્દેશ્ય સફળ થાય. વળી ઉપવાસમાં ફરાળ કરવાનું કહ્યું છે. ફરાળ એટલે સૂકી ભાજી રાજગરાની પુરી - શીરો, મોરૈયો વગેરે જમવામાં લેવાના એવું સમજવાનું નહીં. પરંતુ ફરાળ એટલે ફલાહાર એમ સમજણ રાખી ફળનો ઉપયોગ જમવામાં કરવો એમ સમજવાનું છે. ફરાળ શબ્દ ફલાહારનો અપભ્રંશ થયેલો શબ્દ છે. ફળોમાં સૂર્ય કીરણમાંની પ્રાણશક્તિ વધુ પ્રમાણમાં સંગ્રહ થયેલી હોય છે. તેથી તે પચવામાં ઘણાં જ હલકા હોય છે. તુરત જ પચી જાય છે. તેથી એકટાણામાં ઉપવાસમાં ફલાહાર કરવો જોઈએ. જેથી ચોમાસાની ઋતુમાં પાચન શક્તિ મંદ હોય પરંતુ યોગ્ય આહાર લેવાથી તે સહેલાઈથી પચી જાય. શરીર સ્વસ્થ રહે. જેથી શરીરમાં શિથિલતા - તંદ્રા - નિદ્રા - આગસ રહે નહીં પરંતુ સ્ફૂર્તિ - આનંદ - ઉત્સાહ જળવાઈ રહે. પરિણામે સત્સંગ - ભજન સારી રીતે થાય - કલ્યાણ માર્ગમાં આગળ વધી શકાય. સત્સંગ - ભજનનો અર્થ નિષ્કામ સત્કર્મ એમ સમજવાનો છે. આમ બરેબર શ્રાવણ માસમાં આવું જીવન જીવીએ તો તેના અનેક લાભ મળે. આવી સાચી સમજણ આપણને કોણ સમજાવે? જે આપણે શ્રદ્ધા - નિષ્ઠા - પ્રેમ-પૂર્વક ગુરુ-સંતોના સાંનિધ્યમાં જતા હોઈએ તો તેઓ દ્વારા આપણને આવી કલ્યાણકારી સમજણની પ્રાપ્તિ થાય. જેને સતત સ્મરણમાં રાખી જીવનમાં ઉતારી બાકીના અગિયાર મહિના તે મુજબ જીવીએ તો કલ્યાણ થાય, તે માટેનો જરૂરી પુરુષાર્થ ઉત્સાહપૂર્વક કરી શકાય. વળી એકટાણા કરવાથી આર્થિક રીતે પણ થોડી-ઘણી બચત થતી હોય છે. આપણી આર્થિક સ્થિતિ એવી હોય કે જેથી આપણી ઈચ્છા હોવા છતાં પણ નિષ્કામ સત્કર્મોમાં રૂપિયા વાપરી શકતા ન હોઈએ પરંતુ, એક ટાણાથી થયેલી બચતને વાપરી શકીએ

તો તેનાથી ઘણું પૂણ્ય પ્રાપ્ત થાય છે. - મહાફળદાયક કહેવાય. જેમકે એક વ્યક્તિ પાસે લાખ રૂપિયા હોય તેમાંથી તે પાંચ હજાર સત્કાર્યમાં વાપરે તો તેનું ફળ તેને મળે પરંતુ ઓછું મળે. જ્યારે આપણી પાસે માત્ર એક હજાર રૂપિયા જ હોય અને તેમાંથી પાંચસો રૂપિયા વાપરીએ તો તેનું ફળ વિશેષ મળે છે. કેમ કે આપણે તો બચતની અડધી મૂડી વાપરી નાંખી. જ્યારે પેલાએ વાપર્યા તો ખરા પણ ખૂબજ મામૂલી વાપર્યા. આમ આપણે એકટાણા કરવાથી બચેલી મૂડી સમજણપૂર્વક ઉદારતાથી સત્કર્મોમાં વાપરીએ તો તેનું ઘણું મોટું ફળ પ્રાપ્ત થાય છે. દર શ્રાવણ મહિનાના પૂર્ણાહુતિ પ્રસંગે અમે આ બધી વાતો તમને કહીએ છીએ અને તમે સૌ ધ્યાનપૂર્વક સાંભળો છો. આ વાતો કાયમ કહેવા પાછળ અમારો ઉદ્દેશ્ય એ છે કે તમને આવી કલ્યાણકારી વાતોનું વિસ્મરણ ન થાય અને જો થયું હોય તો પાછું તાજું થાય. જેમ કે આપણે શાળામાં અભ્યાસ કરવા જઈએ છીએ તો શિક્ષક જે કાંઈ ભણાવે તેનું ગૃહકાર્ય કરવા આપે છે. જેથી તે બરોબર પાકું થાય. દૃઢભૂત થાય. વિસ્મૃત થઈ જાય નહીં. આપણે ખૂબ અલ્પ સમય માટે સાઈકલ ચલાવેલ હોય. પછી ક્યારેય ચલાવેલ ન હોય, હવે વર્ષો પછી તે ચલાવવાની આવે તો આપણે ચલાવી શકીએ નહીં. કેમ કે તે દ્રઢભૂત થઈ ન હતી. તેથી તેની વિસ્મૃતિ થઈ ગઈ હતી. હવે આપણે તરતા શીખ્યા હોઈએ અને અવાર-નવાર તરવાની પ્રેક્ટિસ કરતા હોઈએ તો વર્ષો પછી પણ સારી રીતે તરી શકીએ. કારણ કે તરવાની કળા આપણામાં દ્રઢભૂત થઈ ગઈ હતી. બરાબર પાકી થઈ ગઈ હતી. એવી રીતે મનુષ્ય જન્મ સાર્થક કરવામાં અતિ સહાયરૂપ આ બધી સાચી સમજણની કલ્યાણકારી વાતો સૌમાં બરોબર દ્રઢભૂમિ થઈ જાય, તેનું વિસ્મરણ ન થાય તે માટે વારંવાર કરવામાં આવે છે. હાલમાં અવસ્થાને કારણે બહુ બોલવામાં શરીર સક્ષમ ન હોવા છતાં પણ તમને આ બધી વાતો ઉમળકાભેર સાંભળાવવાનો પ્રયત્ન કરીને આનંદિત થઈએ છીએ. કેમકે તમે સૌ કલ્યાણ પથના પથિકો છો. તેથી આવી વાતો સાંભળી આચરણમાં મૂકવા સદા તત્પર હોવ છો. તેથી તમને સૌને તે સદાય તાજું રહે,

વિસ્મરણ ન થાય. અત્યારે તમે કાર્યક્રમમાં એકતાન છો. ખૂબ જ એકાગ્રતાથી આનંદપૂર્વક તેનો લ્હાવો લઈ રહ્યાં છો. પરંતુ ઘરે ગયા પછી પાછો સામાજિક - વહેવારિક જવાબદારીઓનો બોજ આવવાનો. તેને પૂરી કરવામાં જ આપણો મોટા ભાગનો સમય વ્યતિત થઈ જતો હોય છે. તે માટે દોડધામ કરતા હોઈએ છીએ. તેથી આવી કલ્યાણકારી વાતોની વિસ્મૃતિ થઈ જતી હોય છે. તે ફરી ફરી તાજ થાય તે માટે કરીએ છીએ. જેથી મનુષ્ય જન્મ સાર્થક કરવાના પુરુષાર્થમાં શિથિલતા ન આવે. કેમ કે મનુષ્ય જન્મની સાર્થકતા મોક્ષરૂપી આત્યંતિક સુખ પ્રાપ્ત કરવામાં રહેલી છે. આત્યંતિક સુખ એ એવું સુખ છે કે જે કદી પણ દુઃખમાં પરિણમતું નથી. કાયમ સુખ જ રહે છે. તે સિવાયના બધા જ સુખ પરિણામ રૂપે - તાપરૂપે - સંસ્કાર રૂપે અને ગુણોના સંઘર્ષથી અંતે દુઃખમાં જ પરિણમે છે. આમ ગર્ભવાસથી માંડી મૃત્યુ સુધી જીવંતપર્યંત વધુ ને વધુ કોઈ ને કોઈ રીતે માત્ર ને માત્ર દુઃખની જ પ્રાપ્તિ થાય છે. આ દુઃખદાયક જન્મ-મરણના ચક્રાવામાંથી છૂટવાનો પુરુષાર્થ મનુષ્ય જન્મે કરવાનો છે. બીજી બધી યોની ભોગ્યોની છે. મનુષ્ય યોની - જન્મમાં જ તે માટેનો પુરુષાર્થ કરી મોક્ષરૂપી આત્યંતિક સુખને પ્રાપ્ત કરી શકાય છે. જન્મ-મરણના ચક્રાવામાંથી છૂટી શકાય છે. મનુષ્ય જન્મે જો આપણે આ ન કરી શક્યા અને માત્ર ભોગો ભોગવવામાં જ મસ્ત રહ્યાં, તેમાંથી મળતા ક્ષણભંગુર આત્માસી અને અંતે દુઃખદાયક સુખોમાં અને તેને પ્રાપ્ત કરવાની આંધળી દોટમાં જીવન વેડફી પાછા જન્મ-મરણના ચક્રાવામાં ફરતા રહ્યાં તો આપણે મહાકમભાગી કહેવાઈએ. આપણા જીવનનો આવો કરુણ અંજામ ન આવે તે માટે આપણે આવા કલ્યાણકારી - આધ્યાત્મિક કાર્યક્રમોમાં ગુરુ - સંતોના સાંનિધ્યમાં પ્રેમપૂર્વક જવું જોઈએ. ગુરુ-સંતોને પ્રેમપૂર્વક આપણા ત્યાં આમંત્રિત કરવા જોઈએ. તેઓ દ્વારા કહેવામાં આવતી આવી કલ્યાણકારી વાતો સાંભળી - સમજી જીવનમાં ઉતારી તે મુજબ જીવન જીવી મનુષ્ય જન્મ સાર્થક કરીએ તો જન્મ સફળ થયો કહેવાય. પરમ્ કૃપાળુ પરમાત્માની તમારા સૌ ઉપર અસિમકૃપા વરસી રહી છે.

જેથી સ્વયંસેવકો આવા કલ્યાણકારી કાર્યક્રમોનું અતિ ઉત્સાહપૂર્વક સંપથી નિષ્કામભાવે આયોજન કરે છે. તેમાં તમો સૌ કલ્યાણ પથના પથિકો અતિ પ્રેમથી ઉપસ્થિત રહી કલ્યાણ પથ ઉપર આગળ વધી રહ્યા છો. બીજાને પણ તેમ કરવા પ્રેરણા આપી રહ્યાં છો. તે તમારી ઊંચી સમજણ બતાવે છે. પોતે તો કલ્યાણ પથમાં આગળ વધે તે ઉત્તમ છે પરંતુ, બીજાને તે ઉત્સાહપૂર્વક પ્રેરે તે અતિ ઉત્તમ પૂણ્યનું કામ છે. તે માટે તમે સૌ ધન્યવાદને પાત્ર છો. વ્યવસ્થાપકો તન-મન-ધનથી અતિ ઉત્સાહપૂર્વક પ્રેમથી આવા કાર્યક્રમોનું સુવ્યવસ્થિત રીતે આયોજન કરે છે તે ત્યારે જ થાય કે જ્યારે તેની સાચી કિંમત સમજી શક્યા હોય. પરમ્ કૃપાળુ પરમાત્માને હૃદયપૂર્વક પ્રાર્થના કરીએ કે સૌને સદાય આવી સમજણ આપે અને તેમાં સતત વધારો થતો રહે જેથી પોતે તો મનુષ્ય જન્મ સાર્થક કરે અને બીજાને પણ તે માટે વધુને વધુ પ્રેરે. આવી વાતોનું સતત સ્મરણ રહે તે માટે શ્રાવણમાસ વિશેષ રૂપે આવી કલ્યાણકારી વાતો સાંભળવાનો માસ છે. બાકીના અગિયાર માસ માટેનું ભાથુ ભેગું કરવા માટેનો માસ છે. તમે સૌ પરમાત્માની કૃપાથી આમ કરી રહ્યાં છો તે આનંદની વાત છે. બાકી તો અત્યારે ભૌતિક પ્રધાન સમાજ વ્યવસ્થામાં મોટે ભાગે સૌની સ્થિતિ કેવી હોય છે? સહુ કોઈ ભૌતિક સાધનો અને તે દ્વારા મળતા ભ્રામક - દુઃખદાયક સુખ - સગવડોને પ્રાપ્ત કરવા માટે શહેરોની ચિત્તભ્રમ કરતી ઝાકઝમાળથી આકર્ષાઈ શહેર તરફ આંધળી દોટ લગાવી રહ્યાં છે. ગામડાઓ ભાંગી રહ્યાં છે અને શહેર વિકસી રહ્યાં છે. આમ સહુ આ કારણે પ્રાપ્ત થયેલ મનુષ્ય જન્મનો મુખ્ય ધ્યેય વિસરી ગયા છે. દુઃખદાયક જન્મ - મરણમાંથી છૂટવાના બદલે તે ચક્રાવામાં ફંગોળાઈ રહ્યાં છે. આ માટે અનુભવીઓએ કહ્યું છે કે...

“નાટક-ખેલ-સિનેમા-સદ્દા, હોટલી ખાણા ને ચાય;
ઉજળા ઠગ અને હસતી વસ્તી, જોઈએ તો શહેરમાં જા,
રોગે પછી રોજ જા તુ સડજે, વિના મોત એક દિ મરજે.”
સૌની આવી સ્થિતિ છે. તેમાંથી બચીને તમો સૌ મનુષ્ય જન્મ સાર્થક કરવાનો સમજણપૂર્વક પુરુષાર્થ

કરી રહ્યાં છો તે પરમાત્માની દયાથી જ થઈ શકે. આવું જીવન વધુ ને વધુ નિર્વિઘ્ને જીવી શકાય માટે ભજન અને ભોજન બેયમાં સમજણપૂર્વક તત્પર રહેવાનું છે. એ વાતનું સતત સ્મરણ રાખવાનું છે કે ભજન કરવા માટે જ ભોજન અનિવાર્ય છે. તેથી ભજન મુખ્ય છે અને ભોજન ગૌણ છે. ભોજન શરીર સ્વસ્થ રહે તે માટે કરવાનું છે. જેથી સ્વસ્થ શરીરથી ભજન સારી રીતે કરી શકાય. ભજન એટલે નિષ્કામ સત્કર્મોનું આચરણ એમ સમજવાનું છે. તમે સૌ આ બધુ સારી

રીતે સમજો છો અને નિષ્ઠાપૂર્વક આચરણમાં મૂકો છો તે માટે ખૂબ ખૂબ ધન્યવાદ - આશિષ. આ બધુ તમો સૌ જીવનમાં વધુ ને વધુ આચરણમાં મૂકો તે માટે તમને ખૂબ ખૂબ શક્તિ સન્મતિ આપે તેવી પરમ કૃપાળુ પરમાત્માને પ્રાર્થના.

ફરી ફરી સૌને વંદન - અભિનંદન - આશિષ.

સર્વેને જય નારાયણ - જય ઓમ્ ગુરુદેવ.

ઓમ્ નમઃ પાર્વતી પતયે હર હર મહાદેવ હર.

ઓમ્... ઓમ્... ઓમ્...

આધ્યાત્મિક ગરબા

૧૮-૧૦-૨૦૧૫, રવિવાર

સંકલન - શશીકાન્ત પટેલ

ઓમ્ પરિવારના આધ્યાત્મિક વડા પ.પૂ. સદ્ગુરુદેવ શ્રી યોગભિક્ષુજી મહારાજે સર્વે જીવ-જગતના કલ્યાણ અર્થે સમગ્ર જીવન સમર્પિત કરેલ છે. સમાજ અને તેમાં રહેતા સૌ કોઈ શું સાચુ અને શાશ્વત છે તથા શું ખોટું અને ક્ષણભંગુર છે તે સત્યને સમજી શાશ્વતને પામવા માટે તેને અનુરૂપ જીવન જીવે જેથી સૌના જીવનમાં સાત્ત્વિકતાનો વધારો થાય. સૌના જીવનમાં સુખ-શાંતિ વધે અને સૌનું કલ્યાણ થાય તે માટે સતત ચિંતન-મનન કરી અનેક યુક્તિ-પ્રયુક્તિ દ્વારા અથાક પુરુષાર્થ કરી રહ્યા છે. તેના ભાગ રૂપે પૂજ્યશ્રીએ આધ્યાત્મિક - તળપદી - ક્રાંતિકારી ગરબાની રચના કરેલી છે. આ ગરબાની દરેક કડીમાં પરમ્ કલ્યાણકારી નિત્યા નિત્ય - વિવેક - મર્યાદારૂપી વિજ્ઞાનને સાચી સમજણના એટલી હદે રજૂ કર્યું છે કે જેને પૂરી સમજણપૂર્વક ગાવામાં આવે, જીવનમાં ઉતારવામાં આવે તો પછી કલ્યાણ પથમાં આગળ વધી મનુષ્ય જીવન સાર્થક કરવા - શાશ્વત સુખ - શાંતિને પામવા માટે વેદ - પુરાણ - ઉપનિષદ કે બીજા કોઈ જ સત્ સાહિત્યને વાંચવાની - સમજવાની જરૂર રહેતી નથી. વળી ગરબાને સાવ સરળ ભાષામાં રજૂ કરવામાં આવ્યા છે. જેથી સૌ કોઈ તેને સહેલાઈથી સમજી શકે. તેને માટે વિશ્વતાની જરૂર પડે નહીં. દર વરસે આવા

આધ્યાત્મિક - તળપદી - ક્રાંતિકારી ગરબાનું આયોજન નવરાત્રીના નવ દિવસ દરમ્યાન એક દિવસ ઓમ્ પરિવારના ઉપક્રમે રાત્રે ૮ થી ૧૧ સુધી પૂજ્યશ્રીની કૃપા - આશીર્વાદથી કરવામાં આવે છે. દર વર્ષની જેમ આ વર્ષે પણ તા. ૧૮-૧૦-૨૦૧૫ ને રવિવારના રોજ આયોજન કરવામાં આવેલ તે. પ્રસંગે પ.પૂ. સદ્ગુરુદેવ શ્રી યોગભિક્ષુજી મહારાજે ઉપસ્થિત સર્વે ઉપર અનંત કૃપાની હેલી વરસાવતા જે આશીર્વાદ પાઠવ્યા તેને નીચે મુજબ રજૂ કરવાનો નમ્ર પ્રયત્ન કરવામાં આવ્યો છે.

પ.પૂ. સદ્ગુરુદેવ શ્રી યોગભિક્ષુજી મહારાજના આશીર્વચન

સત્ય-ધર્મ ગુરુદેવની જય. સત્ય અને ધર્મ એ જ આપણા ગુરુદેવ અને એમની જય તો જ આપણી જય.

સર્વેનું સ્વાગત - વંદન - અભિનંદન - આશિષ

નવ દિવસના નવરાત્રી પર્વમાં તમે સૌએ ભેગા મળી ઓમ્ પરિવાર આયોજીત આપણી આર્ષ સંસ્કૃતિને અનુરૂપ વિવેક - મર્યાદાપૂર્ણ આધ્યાત્મિક - તળપદી - ક્રાંતિકારી ગરબાનો સાત્ત્વિક લાભ આજે એક દિવસ માટે ખૂબજ પ્રેમ - ઉત્સાહપૂર્વક લીધો તે ઘણાં જ આનંદની વાત છે. તમે જે ગરબા ગાયા તેનું નામ પણ કેવુ અર્થથી ભરેલુ આપવામાં આવ્યું છે ! આ ગરબા આધ્યાત્મિક તળપદી -

ક્રાંતિકારી ગરબા કહેવામાં આવ્યા છે. તે ખૂબ જ સૂચક છે. આધ્યાત્મિક એટલે તેની દરેક કડીને માત્ર ગાવા ખાતર નહીં પરંતુ બરોબર સમજીને ગાવામાં આવે તો આપણા જીવનમાં સત્ય-ધર્મ-ગુરુ-સંતો પ્રત્યેની નિષ્ઠામાં અને આપણી સાત્ત્વિકતામાં ઘણો જ વધારો થાય તેવા પ્રેરક ગરબા છે. જો સાત્ત્વિકતામાં વધારો થાય તો આપણામાં મનુષ્ય જીવન સાર્થક કરવા તેને અનુરૂપ નિષ્કામ સત્કર્મો દ્વારા કલ્યાણ પથમાં આગળ વધવા માટે જરૂરી પુરુષાર્થ કરવા માટે આપણા ઉત્સાહમાં વૃદ્ધિ થાય તે માટે સતત પ્રેરણા આપતા ગરબા છે. વળી તેને તળપદી કહ્યા છે. કેમકે તેની ભાષા પણ વિદ્વતાની નહીં પરંતુ સામાન્ય માણસ પણ સહેલાઈથી સમજી શકે તેવી લોકાભિમુખ છે. ક્રાંતિકારી એટલા માટે કહ્યા છે કે ગરબાની રચના એવી છે કે જેમાં હાલના સમાજમાં વ્યાપક પ્રમાણમાં જે સ્વચ્છંદતા - ઈર્ષા - લોભ, અસહિષ્ણુતા જેવા અનેક દૂષણ વ્યાપી ગયા છે અને ઉત્તરોત્તર તેમાં વધારો થઈ રહ્યો છે તેને ઉજાગર કરવામાં આવ્યા છે. જેથી લોકો આ દૂષણોથી મુક્ત થવા પ્રેરાય, સાત્ત્વિકતામાં વધારો થાય. સૌમાં સત્ય અને ધર્મ પ્રત્યેની આસ્થા વધે. સમાજનું સ્તર ઉંચું આવે. સૌને સાચા સુખ-શાંતિની પ્રાપ્તિ થાય. આમ આ ગરબા ચીલાચાલુ મનોરંજન આપતા ગરબા નથી પરંતુ જીવનમાં સાત્ત્વિકતામાં વધારો કરતા મૌલિક ગરબા છે. તમે સૌ ગરબાનું મહત્ત્વ સારી રીતે સમજી ગયા છો તેથી જ કાર્યક્રમમાં ભાગ લેવા છેક ડાકોરથી - ખંડેરાવપુરાથી એમ દૂરદૂરથી હરખભેર ઉપસ્થિત થયા છો. કેટલાય પ્રેમીઓના ફોન આવતા હોય છે કે ગરબાનો કાર્યક્રમ ક્યારે અને ક્યાં છે. આ બધું બતાવે છે કે તમે કાર્યક્રમનો લાભ લેવા કેટલા બધા ઉત્સુક છો. સૌ પ્રેમ પૂર્વક વિનય - મર્યાદા પૂર્વક તેનો લાભ લો છો તે માટે ખૂબખૂબ ધન્યવાદ. નવરાત્રીનું પર્વ સામૂહિક ઉપાસનાનું - ઉજવવાનું પર્વ છે. પર્વનું નામ નવરાત્રી પર્વ છે તે શું સૂચવે છે ? નવરાત્રી પર્વ નવા થવાનું પર્વ છે. શેમાં નવા થવાનું ? કલ્યાણકારી સમજણમાં - જ્ઞાનમાં નવા થવાનું, જીવનમાં કલ્યાણમાર્ગ માં આગળ વધવા માટે નવું નવું જાણવાનું - માણવાનું - જીવનમાં

ઉતારવાનું અને પોતાના આશ્રીતોને પણ તે સમજાવવાનું પર્વ છે. આમ નવરાત્રી એ સામૂહિક આરાધના - ઉપાસના કરવાનું પર્વ છે. નવરાત્રીના નવ દિવસ કોની આરાધના કરવાની છે ? આત્મશક્તિની આરાધના કરવાની છે. મન - બુદ્ધિ - ચિત્ત - અહંકારરૂપી અંતઃકરણ કે જે સૂક્ષ્મ શરીર કહેવાય છે તેના દ્વારા આરાધના કરવાની છે. આરાધના કઈ રીતે કરવાની છે ? હું પંચમહાભૂતથી બનેલા નાશવંત શરીર નહીં, પરંતુ હું તો અજર - અમર - નિર્ગુણ - નિરાકાર આત્મા છું. જીવનમાં આવતા સુખ - દુઃખ - હર્ષ - શોક - એષ્ટા - તૃષ્ટા એ તો કર્માનુસાર શરીર સાથે જોડાયેલા છે. આત્માને તેની સાથે કોઈ જ સંબંધ નથી. આત્મા તો તે બધાથી અલિપ્ત છે. આ સમજણને દૃઢ કરવા માટે આરાધના કરવાની છે. આત્મ શક્તિની આરાધના જે સૂક્ષ્મ શરીર દ્વારા કરવાની છે તે પંચમહાભૂતથી બનેલા સ્થૂળ શરીરના સહારે રહેલું હોય છે. તેથી સ્થૂળ શરીર વધુ સ્વસ્થ - નિરોગી તેટલી વધુ સારી રીતે આરાધના કરી શકાય. શરીરનું બંધારણ તેની અંદર વિશેષ રૂપે રહેલ કેન્દ્રો - ચક્રો દ્વારા બંધાયેલું છે. તેમના દ્વારા સમગ્ર સ્થૂળ - સૂક્ષ્મ શરીરનું સંચાલન થાય છે. આ દરેક ચક્ર ઉપર એક એક શક્તિ - દુર્ગા - દુર્ગેશ બિરાજમાન છે. દુર્ગા એ સ્ત્રીલીંગ શબ્દ છે અને દુર્ગેશ એ પુર્લીંગ શબ્દ છે. બન્નેનો અર્થ ચક્ર ઉપર બિરાજમાન શક્તિ એમ થાય છે. આપણે દુર્ગા કે દુર્ગેશની અંદર રહેલ દુર્ગ શબ્દને સમજીએ. દુર્ગનો અર્થ થાય છે કીલ્લો. આપણુ શરીર એક દુર્ગ - કિલ્લો જ છે. તેના રક્ષણ માટે તેમાં જુદા જુદા સ્થાને કેન્દ્રો - ચક્રો આવેલાં છે. તે દરેક ચક્ર ઉપર એક એક ચોકીદાર રૂપી શક્તિ બિરાજમાન છે. સામાન્ય રીતે આ ચક્રો મોટા ભાગે ઓછા કાર્યશીલ હોય છે. નવરાત્રીના નવ દિવસ દરમ્યાન દરરોજ એક એક શક્તિને પ્રસન્ન કરવાની છે કે જેથી તેની સાથે સંકળાયેલ ચક્ર યોગ્ય પ્રમાણમાં કાર્યરત પુનરવા થાય જેથી સમગ્ર શરીરનું સંચાલન યોગ્ય રીતે થાય, શરીર સ્વસ્થ નિરોગી રહે. તેથી તેના સહારે રહેલ સૂક્ષ્મ શરીર વધુ સારી રીતે કાર્ય કરવા સક્ષમ થાય. આપણી નિત્યાનિત્યની સમજણ ખૂબ જ પરિપક્વ થાય. પરીણામે સાધન - ભજન

રૂપી નિષ્કામ સત્કર્મો ઉત્સાહ પૂર્વક કરી મનુષ્ય જન્મની સાર્થકતા જેમાં રહેલી છે તે કેવલ્ય રૂપી આત્યંતિક સુખને પામી શકીએ. આત્યંતિક સુખ એટલે એવું સુખ કે જે ક્યારેય પણ દુઃખમાં પરિણમતું નથી. તે સિવાયના જગતના તમામે તમામ સુખો પરીણામ રૂપે તાપ રૂપે - સંસ્કાર રૂપે અને ગુણોના સંઘર્ષથી અંતે દુઃખદાયક જ હોય છે. દુઃખમાં જ પરિણમે છે. જો નવરાત્રી આવી રીતે સાચી સમજણને સ્મરણમાં રાખી ઊજવીએ તો જ સાચી નવરાત્રી ઊજવી કહેવાય. જો તેમ કરી શકીએ નહીં તો પછી આપણી સ્વચ્છંદતાને ક્ષણિક મનોરંજનને પોષવા માટે ઊજવી કહેવાય. તેનાથી લાભના બદલે નુકસાન જ પ્રાપ્ત થાય. અનુભવીઓએ કહ્યું છે ને કે...

“દેખા દેખી સાધે જોગ, સીજે કાયા બાહે રોગ.”

આવી સ્થિતી થાય. કલ્યાણના બદલે અકલ્યાણ જ થાય.

દર વર્ષે આવી કલ્યાણકારી સાચી સમજણની વાતો કાર્યક્રમનો જ એક ભાગરૂપી આશીર્વાચનમાં તમને

સૌને ખૂબ જ ઉત્સાહથી કહીએ છીએ. તમે સૌ ખૂબ જ પ્રેમથી ધ્યાનપૂર્વક સાંભળી, સતત સ્મરણમાં રાખી જીવનમાં અપનાવી કલ્યાણ માર્ગમાં આગળ વધી રહ્યાં છો તેનો અમને ખૂબ જ આનંદ છે. કાર્યક્રમ નિમિત્તે આવી સાચી સમજણનો સત્સંગ થાય છે, જેનો ઘણા બધા જીજ્ઞાસુઓને એક સાથે લાભ મળે છે. પહેલા આ ગરબાના આયોજનનો લાભ નૈષઘભાઈ ખૂબ જ હોંશેહોંશે લેતા હતા. હવે ગિરિશભાઈ ખૂબ જ આનંદપૂર્વક તેનો લાભ લે છે. સ્વયંસેવકો પણ ખૂબ જ ઉત્સાહ અને સંપથી પ્રેમપૂર્વક કાર્યક્રમનું આયોજન કરી સૌ કલ્યાણ કામીઓને તેનો અમૂલ્ય લાભ લેવા પ્રેરે છે તે માટે સૌને ખૂબ ખૂબ ધન્યવાદ - આશીષ.

ફરી ફરી સર્વેને ખુબ ખુબ શુભાશીષ.

નવ દુર્ગાની જય.

ઓમ્ નમઃ પાર્વતી પતયે હર હર મહાદેવ હર.

સર્વેને જય નારાયણ - જય ઓમ્ ગુરુદેવ.

ઓમ્... ઓમ્... ઓમ્...

“ઓમ્ ગુરુદેવ જયંતિ”

૬-૧૧-૨૦૧૫, શુક્રવાર

સંકલન - શશીકાન્ત પટેલ

ઓમ્પરિવારના આધ્યાત્મિક વડા અને પ્રણવ પ્રભુના સાકાર સ્વરૂપે ભક્તોના હૃદયે બિરાજેલ પ.પૂ. સદ્ગુરુદેવ શ્રી યોગભિક્ષુજી મહારાજનો જન્મ-દિવ્ય અવતરણ જીવ-જગતના કલ્યાણ માટે આસો વદ દશમના રોજ થયેલ હોવાથી આ દિવસને પૂજ્યશ્રીના ભક્તો દર વર્ષે ઓમ્પરિવારના ઉપક્રમે “ઓમ્ગુરુદેવ જયંતિ” તરીકે ખૂબ જ ઉત્સાહ - પ્રેમપૂર્વક પૂજ્યશ્રીની કૃપા - આશીર્વાદથી ઊજવે છે. દર વર્ષની જેમ આ વર્ષે પણ તા. ૦૬-૧૧-૧૫ ના રોજ અસો વદ-૧૦ હોવાથી “ઓમ્ગુરુદેવ જયંતિ” મહોત્સવનું આયોજન કરવામાં આવેલ તે પ્રસંગે પ.પૂ.સદ્ગુરુદેવે સૌ કોઈ ઉપર પરમ્ કલ્યાણકારી આત્મિકજ્ઞાનથી તરબોળ કરતા આશીર્વાચનની જે કૃપા વરસાવી તેને નીચે મુજબ રજૂ કરવાનો નમ્ર પ્રયત્ન કરવામાં આવ્યો છે.

પ.પૂ. સદ્ગુરુદેવ શ્રી યોગભિક્ષુજી મહારાજના આશીર્વાચન

સત્ય-ધર્મ ગુરુદેવની જય. સત્ય અને ધર્મ એ જ આપણા ગુરુદેવ અને એમની જય તો જ આપણી જય.

સર્વેનું સ્વાગત - વંદન - અભિનંદન - આશિષ

કલ્યાણ પથમાં આગળ વધી મનુષ્ય જન્મ સાર્થક કરવા માટે પ્રેરણા સ્ત્રોત સમાન સાત્ત્વિક - આધ્યાત્મિક કાર્યક્રમો દર વર્ષે ઓમ્પરિવારના ઉપક્રમે ઉજવવામાં આવે છે. તે પૈકી આજે “ઓમ્ગુરુદેવ જયંતિ” મહોત્સવની ઉજવણી માટે તમે સૌ ખૂબ જ આનંદ - ઉત્સાહ - પ્રેમ પૂર્વક ઉપસ્થિત થયા છો તે ખૂબ જ આનંદની વાત છે. ઓમ્પરિવારના ઉપક્રમે યોજાતા દરેક કાર્યક્રમ આગવું મહત્વ ધરાવે છે. પરંતુ આજના કાર્યક્રમનું મહત્વ તમારા સૌને મન વિશેષ છે. કેમ કે આજે આ શરીરને સત્યાસીમુ

વર્ષ પુરુ થશે અને આવતી કાલે અઠિયાસીમું વર્ષ શરૂ થશે. આમ આજથી સત્યાસી વર્ષ પહેલા આસો વદ-૧૦ના દિવસે આ શરીરનો જન્મ થયો હતો. તેથી સૌ આજના દિવસને વર્ષોથી “ઓમ્ ગુરુદેવ જયંતિ” મહોત્સવ તરીકે એક સંપ થઈ ખૂબ જ પ્રેમપૂર્વક ઊજવી રહ્યાં છો. આ નિમિત્તે આજે સવારથી દેશ-વિદેશમાંથી ભક્તોના શુભેચ્છા વ્યક્ત કરતા ફોન સતત ચાલુ જ રહ્યા છે. સ્વાભાવિક છે કે તે સૌને સંતોષ થાય તે માટે વાતચીત કરવી પડે. આમ સતત બોલવાનું થવાથી ગળા ઉપર તેની અસર થવાથી આશીર્વાચન આપવાનું થોડું મોડું થયું. તમે સૌ પ્રેમપૂર્વક આતુરતાથી આશીર્વાચન સાંભળવાનો લ્હાવો લેવા ચાતક નજરે રાહ જોઈ રહ્યા છો તે તમારા સૌની અમારા પ્રત્યેની શ્રદ્ધા અને પ્રેમ દર્શાવે છે. દર વખતે તમારો આનંદ - ઉત્સાહ અખંડ જ હોય છે અને ઉત્તરોત્તર વધતો જ રહે છે. તેથી તો છેક મુંબઈ, વલસાડ, નવસારી, વડોદરા, ડાકોર, ઉમરેઠ, ખંડેરાવપુરા એમ દૂર દૂરથી કાર્યક્રમમાં ઉપસ્થિત થયા છો. રમેશભાઈ પાઠક તો હળવદથી પરિવાર સાથે પહેલા અમારી પાસે આવ્યા અને પછી કાર્યક્રમમાં ઉપસ્થિત થયા છે, તે માટે તેમને ખુબ ખુબ શુભેચ્છા - આશીષ. આજે સવારે અમેરિકાથી શ્રી ગોપાલભાઈનો ફોન આવેલો. તેઓ સૌએ ગુરુપૂર્ણિમાથી ઓમ્ જયંતિ સુધી તળેલું નહીં ખાવાનું વ્રત લીધું હતું. વ્રતનું બરાબર ચુસ્ત રીતે પાલન કરતા હતા. તેઓ કહેતા હતા કે વ્રતના કારણે સૌને આરોગ્યની દૃષ્ટિએ ફાયદો થયો છે. તેથી આ વ્રત ચાલુ રાખવાનું કહેતા હતા. આપણે જે કાંઈ સત્સંકલ્પ કરીએ અને નિષ્ઠાપૂર્વક પ્રેમથી તેને અનુરૂપ જીવન જીવીએ, અવશ્ય ફાયદો થાય. પરંતુ જો દેખાદેખી, શરમેભરમે, કોઈને સારું દેખાડવા કે અહંકારને પોષવા આમ આવી કોઈ પણ અસત્ ભાવનાથી સંકલ્પ લેવા ખાતર લઈએ અને તેનું પાલન કરીએ નહીં તો ફાયદો થાય નહીં. તળેલું ન ખાવું તે આરોગ્યની દૃષ્ટિએ ઉત્તમ વ્રત છે. જ્યારે રસોઈ તળવામાં આવે છે ત્યારે તેમાં રહેલા પોષક તત્ત્વો બળી જાય છે. આથી તળેલી રસોઈ કોલસા સમાન છે. આમ તળેલી રસોઈ ખાવાથી આરોગ્ય બગડે છે. મગ - ઘઉં કે બીજા કોઈ પણ

ધાન્યને તળીને પછી ઉગાડવામાં આવે તો તે કદાપી ઊગતું નથી. કેમકે તેમાં રહેલી પ્રાણશક્તિ નાશ પામે છે પરંતુ ધાન્યને તેના મુળ સ્વરૂપમાં વાવવામાં આવે તો ઊગી નીકળે છે. કેમ કે તેમાં પ્રાણશક્તિ ભરપુર માત્રામાં હોય છે. ખોરાકમાં રહેલી પ્રાણશક્તિનો આરોગ્ય સાથે સીધો સંબંધ છે. તેથી જે ખોરાકમાં યથાયોગ્ય પ્રમાણમાં પ્રાણશક્તિ જળવાઈ રહેલી હોય તેવો ખોરાક ખાવાથી શરીરને પોષણ મળે છે. શરીર નીરોગી રહે છે. આપણે સહુ જાણીએ છીએ કે સમગ્ર જીવન દરમ્યાન વહેવાર અને પરમાર્થનાં સઘળાં કાર્યો શરીરના માધ્યમ દ્વારા જ થાય છે. જો શરીર નિરોગી - સ્વસ્થ હોય તો આ કાર્યો સારી રીતે ઉત્સાહપૂર્વક થઈ શકે છે. તેથી હયાત જીવનમાં વહેવારના કાર્યો યથાયોગ્ય સારી રીતે કરી સંસારી જીવન સુખ - શાંતિપૂર્વક જીવી શકાય છે. સાથે સાથે મનુષ્ય જન્મની સાર્થકતા જેમાં રહેલી છે તે મોક્ષરૂપી આત્યંતિક સુખને પ્રાપ્ત કરવા માટેનો પુરુષાર્થ પણ સારી રીતે કરી શકાય છે. આમ વહેવાર અને પરમાર્થના કામો સારી રીતે ઉત્સાહપૂર્વક કરવા માટે નિરોગી - સ્વસ્થ શરીરની અનિવાર્યતા રહેલી છે. પરંતુ જો શરીર સ્વસ્થ - નિરોગી ન હોય તો ઈચ્છા હોવા છતાં પણ આ કાર્યો સારી રીતે થઈ શકતા નથી તેથી જીવનમાં વધુ પ્રમાણમાં અશાંતિ અને દુઃખની જ પ્રાપ્તિ થાય છે. અમુક સમય સુધી કે કાયમ માટે તળેલું ખાવું નહીં, એકાદશી - પૂનમ કે બીજા કોઈ પણ દિવસે એક ટાણુ કરવું આવા સત્ સંકલ્પ - વ્રત આરોગ્ય માટે હિતાવહ છે. તેથી તેનું સમજણપૂર્વક આચરણ કરી જીવનમાં સુખ - શાંતિ - કલ્યાણને પામી શકાય. તો આજના પ્રસંગે સૌ કોઈ આરોગ્યલક્ષી કોઈ એક સત્ સંકલ્પ કરી તેનું નિષ્ઠાપૂર્વક પાલન કરી તેનો અમૂલ્ય લાભ લેવા પ્રયત્ન કરીએ. જો પ્રયત્ન કરીશુ જ નહીંતો લાભથી વંચિત રહીશું. પરીણામે સુખ શાંતિના બદલે દુઃખ અને અશાંતિ જ મળશે. જે કોઈને આવો કોઈ સત્ સંકલ્પ કરવાની ઈચ્છા હોય તે આજની સત્સંગ સભામાં ઊભા થઈ જાહેર કરે જેથી બીજાને પણ તેમ કરવાની પ્રેરણા મળે. આવા સંકલ્પો - વ્રતો જીવનમાં પાળવાથી પૂન્યની પ્રાપ્તિ થાય છે એમ શાસ્ત્રમાં કહેવામાં

આવ્યું છે. તો ક્યા પૂન્યની પ્રાપ્તિ થાય છે? સારા આરોગ્ય રૂપી પૂણ્યની પ્રાપ્તિ થાય છે. સારા આરોગ્યની પ્રાપ્તિ એ મોટામાં મોટું પુણ્ય પ્રાપ્ત થયું ગણાય.

વહેવારીક અને પરમાર્થિક જીવનમાં સતત પ્રેરણા આપતી અતિ ઉપયોગી આવી કલ્યાણકારી સાચી સમજણની નવી નવી વાતો દરરોજ ફેસબુક ઉપર “આજનું ભાથુ” શીર્ષક હેઠળ પરમાત્માની દયાથી મૂકવામાં આવે છે. તેને ખૂબ જ બહોળો પ્રતિસાદ મળી રહ્યો છે. તેને નિયમિત વાંચનાર જિજ્ઞાસુ વર્ગ દિવસે-દિવસે વધી રહ્યો છે. તેને નિયમિત ફેસબુક ઉપર એક સુંદર સમજવાલાયક લખાણ મૂક્યું હતું કે...ભિખ માગનાર તો ધિક્કારને પાત્ર છે જ પરંતુ સંપન્ન હોવા છતાં ભિખ આપવાની ના પાડનાર તેથી પણ વધુ ધિક્કારને પાત્ર છે. કેમ કે ગયા જન્મમાં લોકોને ખૂબખૂબ આપ્યું હશે તેથી જ કર્મના સિદ્ધાંત પ્રમાણે ફળ સ્વરૂપ પરમાત્માની કૃપાથી બીજાને આપી શકાય તેવી સ્થિતિ સંપન્ન થઈ છે. સંપન્ન હોવા છતાં પણ જરૂરિયાતમંદને આપીશું નહીં તો હવે પછીના જન્મે ભિખારી - ગરીબ થઈને જીવવું પડશે. આપણા જીવનમાં આવું ન થાય તે માટે આપણે આપણી સંપન્નતા મુજબ બીજા જરૂરિયાતમંદને તન - મન - ધનથી નિષ્કામભાવે મદદરૂપ થઈએ ત્યાગ કરીએ તો તેનું પૂણ્ય ઘણું જ પ્રાપ્ત થાય છે. તનથી એટલે બીજાને તેના કામમાં મદદ કરીએ પરિશ્રમ કરીએ. મનથી એટલે બીજાને સત્કાર્યો કરવા માટે પ્રેરણા મળે તેવા વચન કહીએ. ધનથી એટલે આર્થિક રીતે મદદ કરીએ. આમ કોઈ પણ રીતે નિષ્કામ સતકર્મો કરીશું તો તેના ફળ સ્વરૂપ કલ્યાણ માર્ગમાં આગળ વધી શકીશું. તો આજની સત્સંગ સભામાં સૌ કોઈ પરહિત માટે કાર્ય કરવાનો સત્ સંકલ્પ કરજો, શરમ - સંકોચ રાખ્યા સિવાય તે જાહેર કરજો. તેથી બીજા ઘણાં લોકોને પ્રેરણા મળશે.

આજના “ઓમ્ ગુરુદેવ જયંતિ” મહોત્સવ પ્રસંગે પરમાત્માની વધુ સમીપ પહોંચવામાં સહાયરૂપ એવો પરમ્ કલ્યાણકારી પ્રેરક સત્સંગ ઈશ્વરની કૃપાથી જ થઈ રહ્યો છે. એવી અનુભૂતિ થાય છે કે આવા પ્રેરક સત્સંગનાં માધ્યમ દ્વારા પરમાત્મા સાક્ષાત્ આપણી સમીપ છે.

સત્સંગનો મહીમા અપરંપાર છે. તેનો લ્હાવો તમે સૌ એકલીન થઈ પ્રેમપૂર્વક માણી રહ્યા છો. શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે કે પરમાત્મા પ્રગટ સ્વરૂપે વિશેષરૂપે ત્રણ સ્થળે રહેલા છે. એક મંદિર દ્વારે, બીજા શાસ્ત્ર દ્વારે અને ત્રીજું ગુરુ દ્વારે. એમાં પણ ગુરુ દ્વારે સવિશેષ રૂપે રહેલા છે. આપણે મંદિરમાં દર્શનાર્થે જઈએ. મંદિરમાંની મૂર્તિને પ્રણામ કરી તેમના ચરિત્રને, કાર્યોને યાદ કરીએ. આગળના યુગમાં તેઓએ સત્ય અને ધર્મની સ્થાપના માટે - કેવાં કેવાં કાર્યો કર્યો, પાપીઓ સામે સતત ઝઙુમ્યા, આ માટે જીવનમાં પારાવાર તકલીફો હસતા મુખે સહન કરી હતી. ક્યારેય પણ પોતાના કર્તવ્યમાંથી પાછી પાની કરી ન હતી. મંદિરમાં મૂર્તિ સામે ઊભા રહી આ બધું યાદ કરીએ જેથી આપણને પણ સાત્ત્વિક પ્રેરણા મળે. સત્ય - ધર્મ પ્રત્યેની આપણી નિષ્ઠામાં વધારો થાય પરંતુ જેવા મંદિરમાંથી બહાર નીકળી જાત વહેવારમાં પડીએ તેવું આ બધી વાતોનું વિસ્મરણ થઈ જાય છે. તે સમયે મૂર્તિ આ બધું યાદ કરાવવા આપણી પાસે આવે નહીં. આપણા મનમાં કોઈ શંકા ઊભી થાય તો મૂર્તિને પૂછી શકાય નહીં. મૂર્તિ આપણને કાંઈ જ કહે નહીં કે આપણને રોકે પણ નહીં. તેવી જ રીતે સારા -સાત્ત્વિક કાર્ય માટે શાબાશી આપે નહીં. તેથી પરમાત્મા મંદિર દ્વારેથી વિશેષરૂપે શાસ્ત્ર દ્વારે પ્રગટ સ્વરૂપે રહેલા છે. કેમકે મંદિરમાં તો દર્શનના નિયત સમયે જ જવાય. ત્યારે શાસ્ત્રનું વાંચન તો જ્યારે પણ ઈચ્છા થાય ત્યારે કરી શકાય. તે માટે સમયનું કોઈ જ બંધન હોતું નથી. પરંતુ તેમાં પણ મોટામાં મોટી મુશ્કેલી એ રહેલી છે કે શાસ્ત્રમાં વાંચનમાં મનમાં કોઈ શંકા - પ્રશ્ન ઊઠે કે કોઈ વાત સમજાય નહીં તો તેના સમાધાન માટે પૂછવું કોને? શાસ્ત્ર તો કાંઈ જ બોલી શકે નહીં. વળી મંદિરની મૂર્તિની માફક ના ઠપકો આપે કે ના શાબાશી આપે. તેથી મંદિર અને શાસ્ત્ર દ્વારેથી વિશેષ પ્રગટ રૂપે પરમાત્મા ગુરુ દ્વારે રહેલા છે. ગુરુજી આપણને અનુભવયુક્ત પરમ્ કલ્યાણકારી સાચી સમજણની વાતો સંભળાવે છે. આપણા મનમાં કોઈ શંકા - સંશય પેદા થાય તો ગુરુજી પાસેથી તેનું સમાધાન મેળવી શકીએ છીએ. આપણે જો અસત્ કર્મ કરીએ તો ગુરુજી આપણને ઠપકો આપી આપણને

તેવાં કર્મો કરતાં રોકે છે. જો આપણે સત્ કર્મ કરીએ તો ગુરુજી આપણને શાબાશી આપી આપણને પ્રોત્સાહીત કરે છે. આ બધુજ ગુરુજીના સ્વમુખેથી પ્રત્યક્ષ રૂપે આપણને મળે છે. કલ્યાણ માર્ગમાં આગળ વધી મનુષ્ય જન્મ સાર્થક કરવા અંગેની સતત પ્રેરણા મળે છે. પરમાત્માની કૃપાથી મનુષ્ય અવતાર પ્રાપ્ત થયો છે તો મુખ્ય શું પ્રાપ્ત કરવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે? મોક્ષ - કેવલ્ય પ્રાપ્ત કરવાનો પુરુષાર્થ કરી તે પ્રાપ્ત કરવાનો છે. જેથી અત્યંત દુઃખદાયક જન્મ - મરણની જંજળમાંથી મુક્ત થઈ જવાય. મનુષ્ય જીવન પ્રાપ્ત કરી આ કરી ન શક્યા તો જન્મ - મરણના ચક્રાવે ચડી કર્માનુસાર સુખ - દુઃખ ભોગવવા પડે છે. ઘંટીના બે પડની વચ્ચે જેમ દાણા દળાય તેમ આપણું જીવન સુખ-દુઃખ રૂપી બે પડની વચ્ચે દળાયા કરે છે.

મનુષ્ય જીવન સાર્થક કરવામાં અતિ ઉપયોગી આ બધી કલ્યાણકારી સાચી સમજણની વાતો આપણા દરેક કાર્યક્રમમાં સતત થતી જ હોય છે. આયોજકો આવા આધ્યાત્મિક - સાત્વિક કાર્યક્રમોનું આયોજન ખૂબ જ ઉત્સાહ અને સમજણપૂર્વક પ્રેમથી કરવા સતત કાર્યરત રહે છે. આમ કરવામાં તેમનો આશય અહંકાર પોષવાનો કે દેખાદેખી આયોજન કરવાનો નથી હોતો પરંતુ સમાજમાં સૌ કોઈ તેનો વધુ ને વધુ લાભ લે, સમાજનું સાત્વિક સ્તર ઊંચું આવે તેથી સૌ વધુ ને વધુ સાચા સુખ-શાંતિ પામે. તમારા સૌની આધ્યાત્મમાં ગુરુજીમાં સમજણપૂર્વકની શ્રદ્ધા - ભક્તિ - પ્રેમ - નિષ્ઠા છે તેથી જ આ બધું થઈ રહ્યું છે. તમારો ઉત્સાહ જોઈ અમારો ઉત્સાહ પણ ખૂબ જ વધી જાય છે. અવસ્થાના કારણે તબીયત નરમ-ગરમ રહેતી હોવા છતાં પણ પરમાત્માની પ્રેરણાથી તમને સૌને નવી નવી કલ્યાણકારી સાચી સમજણની વાતો સંભળાવવાની અમારી હોંશ વધી જાય છે. તેથી તે સંભળાવવા સતત પ્રયત્ન કરીએ છીએ. તમે સૌ આ બધું ખૂબ જ ધ્યાનથી સાંભળી - સમજી - જીવનમાં ઉતારી કલ્યાણ માર્ગમાં આગળ વધવા ખૂબ જ ઉત્સાહ પૂર્વક પ્રયત્ન કરો છો તેનો અમને ખૂબ જ આનંદ છે. ફેસબૂક ઉપર પણ “આજનું ભાથું” શીર્ષક નીચે આવી સમજણની નવી નવી વાતો

દરરોજ મૂકવામાં આવે છે. શક્ય હોય તો સૌએ તે વાંચવી જેથી કલ્યાણ માર્ગમાં આગળ વધવા સતત પ્રેરણા મળતી રહે.

ફરી ફરી સર્વેને ખૂબ ખૂબ અભિનંદન - આશીષ - શુભેચ્છા.

સત્ય - ધર્મ ગુરુદેવની જય સત્ય અને ધર્મ એ જ આપણા ગુરુદેવ અને એમની જય તો આપણી જય.

ઓમ્ નમઃ પાર્વતી પતયે હર હર મહાદેવ હર.

સર્વેને જય નારાયણ

ઓમ્... ઓમ્... ઓમ્...

મહાવીર જયંતી કેવી રીતે ઊજવીશું ?

અનું. પાન નં. ૨નું ચાલુ...

ઉજવણીની અસર આપણા ઉપર નહીં થાય ? કે અસ્થાયી થશે ? ઘણીબધી ઊજવી તોય હજુ સુધી કાંઈ અસર કેમ નથી થઈ ? તેવો પ્રશ્ન કદી આપણે આપણને પૂછ્યો છે ?

અહિંસા, સત્ય, અસ્તોય, બ્રહ્મચર્ય અને અપરિગ્રહ સાર્વભૌમ મહાવ્રત કહેવાય છે. મહાવીર જયંતીના દિવસે આ પાંચ મહાવ્રતમાંના એક વ્રતપાલનનો નિયમ લઈએ તો ? તો જ આજની ઉજવણી સાચી કહેવાય. નહીં તો પછી ‘પીછે સે ચલી આતી હૈ’ જેવી મન છેતરવાની વાતો કરીને જ વડાં કરવાનાં.

જેમ માળાને ગમે તે મણકાથી ફેરવવાનો- ગણવાનો પ્રારંભ કરીએ તોય તેનો મેરુ તો હાથમાં આવે જ છે, તેમ મહાવ્રતોમાંથી ગમે તે એક વ્રતનું પ્રામાણિકપણે પાલન કરીએ તો અન્ય ચાર વ્રતોનું પાલન પણ તેમાં સમાઈ જ જાય છે. લીધેલા નિયમના વ્રતપાલનમાં જ્યારે પ્રતિકૂળ પરિસ્થિતિ આવે છે ત્યારે તેની સામે ટક્કર લેવામાં એ વખતે ખરેખર જ મહાવીરપણું જગાડવું પડે છે અને એ વખતની મજા તો ‘માંહી પડ્યા તે મહાસુખ માણે, દેખનાર દાઝે જોને’ જેવી હોય છે. શુભસ્ય શીઘ્રમ્. કાલની કોઈને ખબર નથી માટે કલ્યાણકારી વ્રત તો ‘આજ આજ ભાઈ અત્યારે’ જ લઈ લઈએ.

જનની જણ તો ભક્ત જણ, કાં દાતા કાં શૂર;

નહીં તો રહેજે વાંઝણી, મત ગુમાવીશ નૂર.

આ લીટીઓ કેટલી બધી સાવધાન કરી દે છે ! માતા બનનાર બહેનોએ તો આ લીટીઓ ગાંઠે બાંધી લેવા જેવી છે. જો મા બનવું જ હોય - જો પ્રસૂતિની પીડા વેઠવી જ હોય - બાળકને જણવું જ - જન્મ આપવો જ હોય, તો એવા બાળકને જણજે જે ભક્ત કે દાતા કે શૂર-વીર-મહાવીર-અતિવીર હોય; બાકી મગતરાંઓથી તો પૃથ્વી, પાતાળ, આકાશ, ખીચોખીચ ભરેલાં જ પડ્યાં છે, એમાં વળી એકનો વધારો કરીશ નહીં. ભક્ત, દાતા કે શૂરને જન્મ આપવામાં તારાં નૂર-તેજ હણાતાં હોય તો તે લેખે છે, બાકી મગતરાંનો, મુડદાલનો વધારો કરવામાં તારાં નૂર હણીશ નહીં- મનખો બગાડીશ નહીં- દરહણ ભંડાવીશ નહીં. એના કરતાં તો વાંઝણી રહેવું બહેતર છે. જન્મોજન્મની શીલરૂપી પૂંજના ભોગે જો કોઈ ઉદ્ધારક અવતરાવી ન શકાયો તો શીલરૂપી-શિયળરૂપી પૂંજને ખોઈને જનમભરનું દારિદ્ર વહોરવાનો અર્થ શો ?

કેવળ ભોગવિલાસ માટે જ “નૂર” ગુમાવવાની મૂર્ખામી રખે કરાય ! આ સાવધાનીનો આદેશ કેવળ

માતાઓ માટે જ છે એમ સમજવાનું નથી. આ ચેતવણીમાં આડકતરી રીતે પિતાના સમાવેશનો પણ સંકેત કરી જ દીધો છે. માતા અને પિતા બનનાર સૌએ આ મહાઆદર્શ નજર સમક્ષ રાખીને મહાવીરની, મહાત્માઓની જયંતીઓ ઊજવવાની છે. જેથી હજુ સુધી જો સાવધાન ન થઈ શક્યા હોઈએ તો તુરત થઈ શકાય.

આવી મહાજયંતીઓ ઊજવવાથી એ વાતની યાદ આવે છે કે આ દિવસે કોઈ ‘મહા’નાં માતાપિતાએ નૂર ગુમાવ્યું ન હતું પણ શૂર-શહૂર મશહૂરપણું પ્રાપ્ત કરવા માટેનું પ્રથમ પગલું ભર્યું હતું; જગતના ઉદ્ધાર માટે મરજીવાને જગત ઉપર ઉતારવા પોતાના જન્મોજન્મની સંયમમૂડીનું - મહાતેજ-પૂંજ-નૂરનું તે દિવસે હસતાં હસતાં દાન-પ્રદાન-બલિદાન કરી દીધું હતું.

ઉપરોક્ત વાતોને અતિરસપૂર્વક વાંચવી-વંચાવવી, પ્રચારવી-પ્રચારાવવી, છાપવી-છપાવવી વગેરે પણ આવી મહાજયંતીઓ ઊજવવાનો એક અતિ ઉત્તમ પ્રકાર જ છે તે કદી ન ભુલાય.

પત્રાંશ

રમેશભાઈ ઓઝા (ભાઈશ્રી), પોરબંદર

॥ શ્રી હરિઃ ॥

સુફલ મનોરથ હોડ તુમ્હારે’

પ્રિય સ્વજન,

જય શ્રી કૃષ્ણ

આપ કે યહાં હો રહે મંગલ પ્રસંગ પર હાર્દિક

અભિનંદન ઓર હૃદય કી શુભકામના ।

આશિષ - ભાઈ

જીવન સ્મૃતિ સ્વાધ્યાય મંદિર, મણિનગર, અમદાવાદ
તા. ૨૫-૧૨-૨૦૧૫, નાતાલ

શ્રી ઓમ્પરિવારના સાધક મિત્રો,

તા. ૨૭મીના ઉત્સવની પત્રિકા મળી. તમે દર વર્ષે પલિયડ જઈ ધ્વજારોહણ ઉજવવાનું રાખ્યું છે, એ સૌને ગમે એવું છે. વર્ષો સુધી ગુરુદેવ આ પ્રણાલી ચાલુ રાખી, હવે પલિયડ ગામના નિવાસીઓએ આમાં ભળી-આ ઉત્સવને પોતાનો કરી લેવો જોઈએ.

- મનુ પંડિતના વંદન

ઓમ્ પરિવારના ઉત્સવ

હનુમાનજયંતી નિમિત્તે	સ્થળ : અનિલભાઈ ગોવિંદભાઈ એન. પ્રજાપતિ સી ૧/૧, ભદ્રેશ્વર સોસાયટી, અંકુર ચાર રસ્તા, નારણપુરા, અમદાવાદ-૧૩	૨૪-૪-૨૦૧૬ રવિવાર સવારે ૮-૩૦ થી ૧૧-૦૦
-------------------------	--	---

श्रीश्वर का बोधक (नाम) प्रणव/ओम् है।

(समाधिपार के श्रमों का भाषानुवाद)

- (२४) क्लेश, कर्म, कर्मफल और वासना जिसमें नहीं है और पुरुषविशेष/चेतनविशेष श्रीश्वर है।
- (२५) श्रीश्वर संपूर्ण सर्वज्ञ है।
- (२६) श्रीश्वर पूर्वकाल के गुरुओं के भी गुरु है और काल की मर्यादा से (जन्म-मृत्यु से) पर है।
- (२७) श्रीश्वर का नाम प्रणव/ओम् है।
- (२८) अर्थ के चिन्तन सहित ओम् का जप करना।
- (२९) चिन्तन सहित जप करने से अन्तरायों का अभाव और आत्मसाक्षात्कार होता है।

● दृष्टना उद्देशो

(१) सर्वव्यापक परम सूक्ष्म चेतन तत्त्व के जेजु नाम प्रणव (ओम्-ॐ) छे तेनी प्रतीति जहुजनसमाजने कराववा प्रयत्न करवो. (२) 'योग'नो प्रचार, प्रसार अने संशोधन करवा प्रयत्न करवो. (३) समाजनु नैतिक धोरण ठींचुं लाववा माटे साहित्य द्वारा आध्यात्मिक ज्ञाननो प्रचार अने प्रसार करवानो प्रयत्न करवो. (४) आ उपरांत 'जहुजनहिताय-जहुजनसुभाय'ने लगतां कार्यां, जेवां के, केंवणी, तनीनी सारवार वगैरे करवा माटे प्रयत्न करवो.

Registrar of News Papers of India under Regd. No. 48770/90

L-5/131/QT/Y/34/90-91

આદિ સંસ્થાપક તથા આધ્યાત્મિક વડા

પ.પૂ. ગુરુદેવશ્રી યોગભિક્ષુજી

PRINTED & PUBLISHED BY :-

Dr. S. S. Bhikshu for

AUMGURU PREMSAMARAPANDHYANBHIKSHU PARIVAR TRUST

(Reg. No. E/4416 Date 11-5-81)

From : :-3/B, Palidnagar Society, Narapur, Ahmedabad-13

Printed at : Shardul Printing Press

Hon. Editor : Naisnadh Vyas

I.T.Exe. DIT (E)/80G(5) / 252 / 2008-09

પ.પૂ. ગુરુદેવશ્રી યોગભિક્ષુજી
સાથેનાં સંસ્મરણોના તથા પ્રેરક
પ્રસંગોના લેખો આવકાર્ય છે.

લવાજમદર :

ત્રિવાર્ષિક સભ્ય(ભારતમાં) ...	₹	૧૦૦-૦૦
આજીવન સભ્ય(ભારતમાં) ...	₹	૫૦૦-૦૦
ત્રિવાર્ષિક સભ્ય(પરદેશમાં) ...	\$	૫૦-૦૦
આજીવન સભ્ય(પરદેશમાં) ...	\$	૧૫૦-૦૦
છૂટક નકલની કિંમત ...	₹	૧૦-૦૦

લવાજમ મોકલવાનું કે

“રુતબરા”ને લગતો પત્રવ્યવહાર

કરવાનું સ્થળ :

(૧) ડૉ. સોમાભાઈ એ. પટેલ (સ.સ. ભિક્ષુ)

૩/બ, પલિયડનગર,
સેન્ટ ઝેવિયર્સ હાઈસ્કૂલ રોડ,
નારણપુરા, અમદાવાદ - ૩૮૦ ૦૧૩

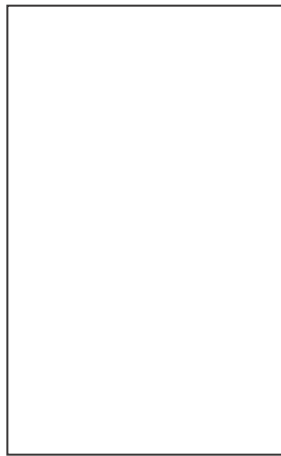
(૨) નૈષઘભાઈ સી. વ્યાસ

“સ્વાશ્રય”,
૩. ગંગાધર સોસાયટી,
રામબાગ પાછળ, મણિનગર,
અમદાવાદ - ૩૮૦ ૦૦૮

સૂચના :-

- (૧) લવાજમ ચેક દ્વારા અથવા મનીઓર્ડર દ્વારા “ઓ. પ્રે. પ. ટ્રસ્ટ” ના નામે મોકલવું. સાથે આપનું પૂરું નામ, સરનામું શુદ્ધ અક્ષરોમાં લખી મોકલવાં.
- (૨) જે સભ્યના રહેઠાણનું સ્થળ બદલાયું હોય તેમણે તેમના નવા રહેઠાણનું પૂરું સરનામું લખી મોકલવું, જેથી વ્યવસ્થાપકો દ્વારા અંક મોકલવામાં સરળતા રહે.

To,

Web : www.aumparivar.com
E-mail : aumparivar@yahoo.com

Web : www.yogabhikshu.org
Facebook : [yogabhikshu.aumparivar](https://www.facebook.com/yogabhikshu.aumparivar)